DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 285. Niedziela, 29 Grudnia (10 Stycznia). 1868\9 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach uroczystych i Niedzielach.—Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach.—Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-kretne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadesłane do zamieszczenia w Dzienniku, a nieumieszczane, zachowują się trzy tygodnie, a następnie zostają niszczone.—Artykuły w razie potrzeby skracają się i przerabiają. — We wszystkich co dotycze Dziennika, należy się, odnosić wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 5.

Prenumerata w Warszawie rocznie rubli srebrem 8. — Półrocznie rubli srebrem 4. —Kwartalnie rubli srebrem 2.—Miesięcznie kopiejek 67.—Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.—Za odnoszenie do domu, opłaca się miesięcznie kopiejek 5 —Numer pojedynczy kopiejek 5.—Na prowincji w urzędach pocztowych w Guberniach Królestwa, Rocznie rubli szebrem 10. – Półrocznie rubli srebrem 5.—Kwartalnie rubli srebrem 2 kopiejek 50.—Miesięcznie kopiejek 92.

PRENUMERATA NA DZIENNIK WARSZAWSKI w 1869 roku.

W skutek nowych zakomunikowanych nam przepisów pocztowych, poczytujemy za potrzebne oznajmić następujące **zmiany w warunkach prenumeraty:**

Prenumerata prowincjonalna przyjmowaną będzie tylko w Warszawskiej Ekspedycji Gazet, w Kantorze Głównym Dyrekcji obu Dzienników w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 487, oraz na prowincji we wszystkich Urzędach Pocztowych (Kantorach) w gubernjach Królestwa Polskiego **roczna, półroczna i kwartalna**; wynosi ona:

na rok . . . . rs. 10
„ 6 miesięcy . „ 5.
„ 3 miesiące . „ 2 k. 50.

W kantorze głównym Dyrekcji obu Dzienników, obok powyżej wymienionych terminów przyjmuje się prenumerata i na jeden miesiąc po cenie kop. 92, i dalej w tym samym stosunku.

Pp. Prenumeratorowie zamiejscowi pragnący prenumerować Dziennik w Kantorze Głównym Dyrekcji, raczą nadsyłac wszelką prenumeratę na termin żądany wprost do Dyrekcji *franco*, **z wyraźnem wypisaniem adresu.**

Prenumerata miejscowa zostaje na rok 1869 taż sama co w roku bieżącym, a mianowicie:

bez rozsyłania:

na rok . . . . . rs. 8 —
„ 6 miesięcy . „ 4 —
„ 3 miesiące . „ 2 —
„ 1 miesiąc . „ — k. 67

Za odsyłanie do domu, dopłaca się miesięcznie kopiejek 5.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Ukaz do rządzącego senatu.—Najw. nagroda.—Magistrat m. Warszawy. —Rząd gubernjalny warszawski.—Rozkaz warsz. ober-policmajstra.—Pocztamt warszawski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.—**Warszawa.** — Przegląd polityczny.— **Telegramy.** — **Wiadomości telegraficzne.**—Panujący ks. Czarnogóry.—Wodociągi w Płocku.—† Ignacy Rogalski. — Oświetlenie. — Wypadki.—Kursa monet.—Odwiedziny. — Żelazny most na r. Kura. — Pani Kaszewarowa. — P. Lucca. — Wygrana 200,000 rs. - Zima.—**Wypadki w Hiszpanji.**—**Austrja i ziemie słowiańskie.** Kwestje galicyjska i czeska; opozycja klerykalna; królestwo illiryjskie.—Taktyka rządu; hr. Beust i hr. Andrassy.—**Prusy i Niemcy.** Przyjęcie noworoczne. — Hr. Choriński. — **Francja.** Konferencja. — Przedmiot konferencji. — **Włochy i Rzym.** Sprostowanie.—Podatek od mlewa.—**Turcja i ziemie słowiańskie.** Pożyczka. — Spór grecko-turecki.—Wydalenie greków.—Flotylla turecka. — **Portugalja.** Opozycja i porażka wojsk. — **Anglja.** Projekta reform.—**Korespondencje** z Paryża.

FEJLETON. — Niewolnicy paryzcy, (c. d.)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 28 Grudnia (9 Stycznia).

UKAZ DO SENATU RZĄDZĄCEGO.

Zwróciwszy uwagę na konieczność regularniejszego urządzenia i równomierniejszego rozkładu stałych podatków państwowych opłacanych przez włościan w gubernjach: warszawskiej, kaliszskiej, kieleckiej, łomżyńskiej, lubelskiej, petrokowskiej, płockiej, radomskiej, suwałkskiej i siedleckiej, szczególne o tem staranie poruczyliśmy komitetowi urządzającemu.

Obecnie zatwierdziliśmy ułożoną na wskazanych przez nas zasadach i roztrząśniętą w komitecie do spraw Królestwa Polskiego ustawę, na mocy której istniejące stałe podatki państwowe od włościan wspomnionych gubernij: podymne z opłatą szarwarkową, kontyngens liwerunkowy i podatek gruntowy, łączą się w dwie opłaty: podatek podymny od osad włościańskich i podatek gruntowy od gruntów włościańskich. Przesyłając tę ustawę do rządzącego senatu, rozkazujemy:

1. Zatwierdzoną przez Nas ustawę o podatku podymnym od osad włościańskich i podatku gruntowym od gruntów włościańskich, wprowadzić w wykonanie od 1 stycznia 1869 r.

2. Rozporządzenia co do wprowadzenia w wykonanie tej ustawy poruczyć ministrowi finansów, pozostawiając mu zaopatrzenie miejscowych władz finansowych w potrzebne w tym przedmiocie wskazówki i instrukcje.

Senat rządzący nie zaniedba, dla wykonania niniejszego Naszego ukazu wydać należytych rozporządzeń.

Na oryginale własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano:

„ALEXANDER".

w St. Petersburgu,
15 grudnia 1868 roku.

Na oryginale własną Jego Cesarskiej Mości ręką napisano:

„Ma być podług tego".

St. Petersburg,
15 grudnia 1868 r.

USTAWA

o podatku podymnym od osad włościańskich i podatku gruntowym od gruntów włościańskich w gubernjach: warszawskiej, kaliszskiej, kieleckiej, łomżyńskiej, lubelskiej, petrokowskiej, płockiej, radomskiej, suwałkskiej i siedleckiej.

I. Kształty i rozmiary podatków stałych.

Artykuł 1. Od włościańskiej własności ziemskiej w wspomnionych gubernjach pobierają się na dochód

---

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

NIEWOLNICY PARYZCY

przez Emila Gaboriau.

Część Pierwsza

WYZYSKIWANIE.

IV.

(Ciąg dalszy *).

Najmniejszem drgnieniem muskułów twarzy, godny rajfur nie zdradził radości jakiej doznał słysząc to przyznanie—owszem, głosem spokojnym, uroczystym nawet, ozwał się po chwili.

— Przedewszystkiem, rzekł, sądzę że pan hrabia zechce poznać treść tych notatek pana Clinchan. Idzie o to, czy jw. pan życzy sobie sam przeczytać te kartki, lub rozkaże mi wyręczyć się w tym razie?

— Czytaj pan! odrzekł hrabia—i dodał ciszej: ja bym nic dojrzeć nie mógł!

Maskaret, posłuszny wezwaniu, przysunął fotel do światła.—Sądząc ze stylu, rzekł, zdaje się że pan de Clinchan pisał te pierwszą notatkę zaraz po spełnionym wypadku, tegoż jeszcze wieczoru. Czytajmy!

„Rok 1842—*26 października.* Dzisiaj o świcie pra„wie, pojechałem na polowanie z Oktawiuszem de „Mussidan. Towarzyszyli nam, jego strzelec Ludwik i „młody człowiek nazwiskiem Montlouis, którego hra„bia Mussidan kieruje na swego intendenta.

„Dzień zaczynał się przepysznie! Do południa już „położyłem trzech kotów; Oktawjusz był w przewy„bornym humorze.

„Około godziny pierwszej, przebiegaliśmy lasek Bi„vron. Ja z Ludwikiem, szliśmy przodem a za nami o „jakie pięćdziesiąt kroków, postępował hrabia Okta„wjusz ze swoim przyszłym intendentem. Nagle— „usłyszeliśmy krzyki — Odwróciwszy się spostrze„głem że Oktawjusz kłóci się z młodzieńcem, również „jak on rozjątrzonym. Wreszcie, hrabia w uniesieniu „gniewu podniósł rękę na swego intendenta. Chciałem „biedz ku nim, lecz widząc że Montlouis podbiega „szybko do nas—zapytałem co się stało? Zamiast od„powiedzieć mi, nieszczęśliwy młodzieniec odwrócił „się do swego pana i w śród klątw i pogróżek, wy„rzekł taką obelgę, która Oktawjusza jako nowo żeń„ca powinna była zranić śmiertelnie. Hrabia dosły„szał wyraz—chwycił za fuzję i wycelowawszy do „Montlouis—wystrzelił. Młodzieniec upadł, a gdyśmy „doń przybiegli już leżał bez duszy! Nabój szrótu w „tak bliskiej mecie, przeszedł mu kulą w piersi. Osłu„piałem— patrząc na to, lecz Oktawiusza ogarnęła „szalona rozpacz: Wydzierał sobie włosy i całował „matwe zwłoki ofiary swojego gniewu! Sam tylko „Ludwik nie stracił zimnej krwi zgoła.—To co zaszło, „rzekł on, powinno być uważane jako mimowolny „wypadek na polowaniu - miejsce usprawiedliwi wszy„stko—pan hrabia strzelał do przebiegającego zają„ca z tego oto, w dole leżącego miejsca, a tu, zakry„ty krzakami Montlouis, znalazł się pod jego strza„łem.

„Jakoż, ułożyliśmy zmyślone opowiadanie o tym „wypadku i przysięgliśmy uroczyście, nie zdradzić ni„gdy okropnej tajemnicy. Wziąłem na siebie obowią„zek zawiadomienia sądziego pokoju z Bivron o za„szłym wypadku.—Urzędnik zeznanie przyjął bez naj„mniejszego podejrzenia. Ach! jakiż to dzień fatalny! „Prawdziwie, obawiam się, czy nie dostanę mocnego „kataru. Puls mój bije ośmdziesiąt razy na minutę— „mam już nawet gorączkę i pewny jestem że przez „całą noc oka nie zmrużę. —Biedny Oktawjusz! utra„cił prawie zmysły z zmartwienia. O Boże! jak się to „wszystko skończy"?

Zagłębiony w fotelu, hrabia Mussidan słuchał tego odczytu, nie dając najmniejszej oznaki życia lub wzruszenia. Czy taka nieczułość była skutkiem moralnego zgnębienia, czy może umysł tego człowieka silił się w ciszy wyszukać sposobu na strącenie znów do mogiły widma, które powstawszy z niej, stanęło na jego drodze? Takie zapytanie czynił sobie w duchu Mascarot śledząc uważnie fizjognomję swojej ofiary. Lecz po ostatnim wyrazie przeczytanym, hrabia powstał żywo jak człowiek świeżo obudzony, pragnący odpędzić z myśli wrażenie snu przykrego i rzekł z

* Patrz Nr. 259, 260, 261, 262, 264, 265, 268, 269, 270, 271, 273, 278, 280 i 284.

państwowy następujące podatki stałe: podatek podymny i podatek gruntowy.

Art. 2. Podatkowi podymnemu podlegają wszystkie osady włościańskie, z wyłączeniem tych, które należą do włościan, posiadających na mocy prawa, czasowe uwolnienia od opłaty podatków.

Art. 3. Osady włościańskie obkładają się podymnym podatkiem w następującym rozmiarze: 1) osady *pierwszej* kategorji, przy których znajduje się 15-cie morgów i więcej zdolnej do uprawy roli — po *cztery* ruble rocznie od każdej; 2) osady *drugiej* kategorji, do których należą od 3 do 15 morgów zdatnej do uprawy roli,—po *dwa* ruble rocznie od każdej; 3) osady *trzeciej* kategorji, przy których znajduje się mniej niż 3 morgi roli, — po *jednym* rublu rocznie od każdej.

Art. 4. Wspomnionym w artykule 2-im podatkiem, obkładają się, na jednakowej zasadnie, osady we wszystkich wsiach i wioskach.

Art 5. Podatkiem gruntowym obkłada się wszystkie grunta, nabyte na własność przez włościan na mocy ukazów z 19 lutego 1864 r., z wyłączeniami poniżej w art. 6 ym wymienionemi.

Art. 6. Nie podlegają podatkowi gruntowemu: *a*) grunta włościan, posiadających, na mocy prawa, czasowe od opłaty podatków uwolnienia, do upływu terminów tych uwolnień; *b*) grunta włościańskie zajęte bezpłatnie pod kościoły, cmentarze, szkoły, instytucje dobroczynne i publiczne; *c*) grunta nieużyteczne to jest zupełnie bezpłodne i żadnego dochodu nie przynoszące: ruchome piaski, nieprzebyte bagna, drogi, wygony i t. p.

Art. 7. Podatek gruntowy dzieli się na *zasadniczy* i *dodatkowy*.

Art. 8. Zasadniczy podatek gruntowy oblicza się stosownie do rozległości i gatunku gruntów włościańskich zdatnych do uprawy.

Art. 9. Grunta włościańskie dla obłożenia zasadniczym dodatkiem, dzielą się na kategorje, stosownie do załączonego do niniejszego artykułu rozkładu.

Art. 10. Każda kategorja gruntów obkłada się oznaczoną dla niej normą zasadniczego podatku, od każdego morga miary nowopolskiej (300 o prętowej) na zasadzie załączającej się tabelli.

Uwaga. Wspomniona w tym artykule tabella normy podatku zasadniczego, wprowadza się w wykonanie czasowo, aż do ściślejszego sprawdzenia rozległości i kategorij podlegających podatkowi gruntów. Ministrowi finansów pozostawia się ustanowienie sposobów i porządku takiego sprawdzenia.

Art. 11. Dodatkowy podatek gruntowy, oznacza się, na pierwszy raz, w rozmiarze połowy całej sumy, przypadającej skarbowi z wszystkich 10 gubernij, zasadniczego podatku gruntowego. *(d. c. n.)*

Najjaśniejszy Pan, zwróciwszy Monarszą uwagę na długoletnią, pożyteczną działalność bankiera warszawskiego, radcy handlowego, Hermana Epstejna, w pełnieniu różnych obowiązków urzędowania publicznego i na szczególne zasługi, przezeń okazane, Najmiłościwiej zezwolić raczył na wyniesienie, po nastąpionym zgonie Hermana Epstejna, dwóch synów jego, Mieczysława i Leona Epstejnów, do godności szlacheckiego dziedzicznego, z rozciągnięciem tegoż do spłodzonych już dotąd prawych ich dzieci.

Magistrat miasta Warszawy.—W powołaniu się na trzykrotne ogłoszenia swoje zamieszczone w pismach publicznych o poborze opłat za prawo handlu i przemysłu tak za drugie półrocze 1868 r., jako też i na cały rok 1869, który trwa tylko do 1 (13) Stycznia 1869 r. codziennie od godziny 9 ej z rana do 1-ej z południa, z wyłączeniem dni galowych i świątecznych; Magistrat na zasadzie odezwy Naczelnika Gubernji Warszawskiej z d. 23 Grudnia (4 Stycznia) 1868/9 r. Nr. 13,471, podaje do wiadomości powszechnej, że rewizja handlowa w mieście Warszawie naznaczoną została na dzień 10 Stycznia 1869 roku i że handlujący, przemysłowcy i rękodzielnicy, którzy przy takowej rewizji nie będą posiadać wymaganych przepisami świadectw i biletów, ulegną karom w wysokości potrójnej opłaty za świadectwa i bilety należnej, a zakłady ich bezzwłocznie zamknięte zostaną.

Rząd Gubernjalny Warszawski. — W majętności Włochy, gminy Pruszków i we wsi Zielonka gminy Ożarów powiatu Warszawskiego, pojawiła się zaraza bydlęca księgosuszem zwana. Oprócz tego na zasadzie zawiadomień właściwych Rządów Gubernjalnych, zaraza ta wynikła na folwarku Gołowczycach powiatu Konstantynowskiego gubernji Siedleckiej,—i na przedmieściu Majdan we wsi Wolka Wiejska (pod Zamościem) i we wsiach Swinki i Janowice powiatu Zamostskiego gubernji Lubelskiej. Ospa owcza okazała się we wsi Piwonicach, gminy Żydów, powiatu i gubernji Kaliszskiej i we wsiach Benignów i Siemianów powiatu Kutnowskiego gubernji Warszawskiej. O czem Rząd Gubernjalny podaje do powszechnej wiadomości, z nadmienieniem, że władzom miejscowym polecono przedsięwziąść i wprowadzić w wykonanie wszelkie na podobny wypadek zalecone środki ostrożności, przeciw rozszerzeniu się chorób zaraźliwych.

Rząd Gubernjalny Warszawski. — Na folwarku Benignów w gminie Mikstal powiatu Kutnowskiego, pojawiła się ospa owcza, o czem podając do wiadomości powszechnej, Rząd Gubernjalny nadmienia, że władzom miejscowym zalecono wprowadzić w wykonanie właściwe środki ostrożności.

W rozkazie warszawskiego ober policmajstra do policji wykonawczej za Nr. 361 wydanym, zamieszczono: W celu zapobieżenia niesystematycznemu odsyłaniu chorych na kurację do szpitali cywilnych, zamieszczając poniżej wiadomość, wiele w każdym z tutejszych szpitali podług etatu znajduje się miejsc dla chorych; polecam policji wykonawczej, ażeby na przyszłość przy odsyłaniu chorych na kurację mieć na względzie wakujące miejsca i kwalifikować chorych do pobliskich szpitali, w których więcej miejsc jest nie zajętych; jeżeli zaś we wszystkich szpitalach miejsca będą zajęte, to odsyłać tam gdzie w mniejszej liczbie nad etat chorych się znajduje; nadmieniam przytem, że na powyższy użytek poczynając od dnia dzisiejszego w rozkazie do policji, każdodziennie zamieszczaną będzie wiadomość o liczbie chorych znajdujących się na kuracji w szpitalach. Wykaz cywilnych szpitali z pojaśnieniem liczby etatowych łóżek w każdym: 1) w szpitalu Dzieciątka Jezus: *a*) w ogólnych salach 520; *b*) w oddziale warjatów i epileptyków 100 *c*) w oddziale położniczym 10, razem 630.—2) W szpitalu św. Ducha: *a*) na ogólnych salach 150; *b*) w pokojach osobnych 20; razem 170. — 3) W szpitalu św. Rocha 118. — 4) W szpitalu Ewangelickim 75 — 5) W szpitalu Żydowskim 400. — 6) W czasowym szpitalu na Pradze 100. — 7) W oddziale czasowym szpitalu żydowskiego, przy żydowskim domie przytułku 40.

Pocztamt Warszawski ma honor podać do wiadomości publicznej, ze poczta z Petersburga, odebraną została w Pocztamcie: w dniu 26 grudnia (7 stycznia) o godzinie 7 min. 25 po południu, a w dniu 27 grudnia (8 stycznia) 1868/9 r., o godz. 6 m. 30 po południu.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 28 Grudnia (9 Stycznia).

W Paryżu do ostatnich wiadomości jakie ztamtąd otrzymaliśmy pocztą, nie wiedziano o odroczeniu konferencji do 5 (17) b. m., o którem nam doniósł wczorajszy nasz telegram z Konstantynopola, a według dzisiejszego naszego telegramu z Paryża, konferencja miała zebrać się dziś o godzinie 4-ej po południu. Jednocześnie uznawano za fałszywe obawy niektórych, że konferencja mająca się zebrać, pozostanie bez rezultatu. Takiego jednak niepowodzenia pojednawczych usiłowań mocarstw, pragnie konstantynopolitański dziennik *Turquie*, któremu mylnie nadawano miano półurzędowego organu. Lecz i korespondent dziennika *Liberté* donosi, że Porta dopiero wtedy przystała na konferencje, kiedy okazała się niemożność otrzymania pieniędzy, tego nerwu wojny, za pomocą pożyczki mającej się zaciągnąć w Paryżu, a przystawszy na konferencje dla zamydlenia oku, bezzwłocznie wysłała Daud-paszę do Paryża z misją zaciągnięcia pożyczki pod jakiemikolwiekbądź warunkami. Według *Liberté*, kwestja pokoju lub wojny na Wschodzie zależy nie od konferencji, a od tego, czy kapitaliści europejscy dadzą lub nie pieniędzy Porcie. Z innego źródła donoszą, że Porta usiłowała skłonić wicekróla do udzielenia jej zbrojnej pomocy i nawet proponowała Ismael-paszy ustąpienia mu w. Kandji w zamian za 40,000 wojska, przeciwko czemu bardzo energicznie występowały dzienniki *Progrès égyptien* i *Moniteur* wychodzące w Egipcie. *La France* w końcu długiego artykułu o przedmiocie konferencji, powiada, że załatwienie obecnie zależy głównie od samego sułtana, niech spełni on życzenia słuszne ludności chrześciańskich, niech postawi Turcję na równi z krajami ucywilizowanemi, a bardziej zapewni bezpie-

---

krwią najzimniejszą: Ależ to jest szaleństwo! wymysł obłąkanego umysłu!

— Pozwoli pan hrabia, że nie podzielę jego zdania w tym względzie...

— A jeśli dowiodę wszystkim, że to opowiadanie jest fałszywe, niedorzeczne i śmieszne razem — że ono jest płodem wzburzonego umysłu manjaka, pod wrażeniem jakiejś hallucynacji?...

Mascarot wstrząsnął głową smutnie.

— Nie łudźmy się, rzekł, próżną nadzieją, nie zasypiajmy pod strażą zwodniczych illuzij — rzeczywistość i przebudzenie, tem straszniejszemi się staną.

Rajfur, mówił solidarnie *my*, chcąc w tej mnogiej liczbie połączyć swoją osobistość z osobistością hrabiego. Lecz p. Mussidan, zamiast obrazić się takiem zespoleniem dwóch tak różnych indywidualności, uśmiechnął się tylko ironicznie.

— Ściśle rzecz biorąc, mówił dalej śmiały rajfur, gdyby p. Clinchan, ograniczył się był na tej jednej tylko notatce – możnaby zarzucić jej fałsz, i stosownie do myśli pana hrabiego, zaliczyć tę jego relację na karb dziwacznych złudzeń umysłu barona... Na nieszczęście jednak, pan Clinchan lubił marnotrawić atrament... Czy pan hrabia pozwoli sobie odczytać drugą z kolei notatkę?

— Dobrze, słucham!

— Po upływie trzech dni od tego wypadku, gdy już p. de Clinchan miał dosyć czasu otrząść się z wszelkich złudzeń—oto co napisał znowu:

„Rok 1842—*29 Października.* Stan mego zdrowia zaczyna mnie niepokoić żywo. Czuję ból we wszystkich nerwach — pochodzi to niezawodnie z udręczeń na jakie mię naraziła okropna sprawa Oktawjusza. Wkrótce bowiem po owym fatalnym wypadku w lesie—zmuszony byłem stawać przed sędzią śledczym. Ten djabelski urzędnik ma wzrok szczególny, co zdaje się przenikać wnętrzności i dostrzegać ukrytą prawdę.

„Spostrzegłem się też, za późno, że w opowiadaniu „mojem odmieniłem parę drobnych szczegółów. Mu„szę nadal być ostrożniejszym, dziś jeszcze zredaguję „sobie moje zeznanie na piśmie i nauczę się go na „pamięć; przyda się to szczególniej podczas sądo„wych audjencij w tej sprawie. Ludwik trzyma się „tęgo. Ten chłopak ma rozum nie lada... Chciałbym „go mieć w usługach.

„Doprawdy, że obecnie nie śmiem prawie wyjść „z domu — albowiem skoro się tylko ukażę na ulicy, „natychmiast każdy mię wypytuje o szczegóły tego „zdarzenia na polowaniu. Samym tylko osobom z fa„milji Sauvebourg, musiałem opowiedzieć fakt ten „siedmnaście razy!! To wszystko nudzi mnie okro„pnie!"

— I cóż pan hrabia sądzi o tej drugej notacie? zapytał Mascarot, wpatrując się bacznie w znękaną twarz Mussidana.

— Kończ pan resztę, odrzekł hrabia, nie odpowiadając na rzucone mu pytanie.

— Najchętniej. Trzecia i ostatnia wzmianka o tym wypadku, jakkolwiek krótka, jest przecież nader wymowną. Oto co pisze baron w miesiąc później:

„Rok 1842—*23 Listopada.* — Nakoniec, wszystko „już przeszło! Wracam z trybunału. Oktawjusz zo„stał uniewiniony. Ludwik znalazł się wybornie! „Przedstawił on i wytłumaczył całe zdarzenie z ta„ką zręcznością i prostotą, że żaden z sędziów nie „powziął najmniejszego podejrzenia. Rozważywszy „dobrze, ten chłopiec ma za wiele sprytu – nie przy„jąłbym go do siebie... Gdy przyszła kolej na mnie, „i gdy musiałem podnieść do góry palce przysięgając „na prawdę zeznania—ogarnęło mię silne wzruszenie! „Na honor, trzeba przejść samemu przez takie rze„czy, ażeby się przekonać jak trudno jest wykonać „fałszywą przysięgę. Zdawało mi się, że nie zdołam „podnieść ręki, jak gdyby ciało na niej w ołów się „zamieniło! Wracając na miejsce, czułem dziwny cię„żar w piersiach. Z pewnością puls mój nie bił wów„czas nawet i czterdziestu razy na minutę. Otóż, to „są skutki gwałtownego charakteru. Ażeby się za„bezpieczyć od takich następstw, postanawiam od dziś „dnia, zapisywać codziennie przez cały rok, do mego „dziennika tę maksymę: *„Nie należy nigdy ulegać „pierwszym popędom."*

— I w samej rzeczy, dodał Mascarot, skończywszy czytać,—baron od owej chwili, wpisywał codziennie przez cały rok powyższą sentencję na czele każdej stronicy swojego dziennika. Okoliczność ta wia-

czeństwo i całość swego państwa, niż siłą oręża a nawet poręczeniem Europy.

Obecna taktyka rządu austrjackiego zasadza się na znanej oddawna dwójznaczności; tak ze strony urzędowej zaprzeczono wieści, jakoby rząd powziął już postanowienie odrzucenia żądań sejmu galicyjskiego, z drugiej strony ogłoszono dwa niezbyt ważne prawa dotyczące małżeństw i wytoczono proces jednemu z klerykalnych dzienników, tym sposobem utrzymano nadzieje jednych, a liberalnym odjęto możność utyskiwania; z drugiej strony zapewniano w Wiedniu, że hr. Andrassy prezes gabinetu węgierskiego, umyślnie przybył na Nowy Rok do Wiednia, aby zapewnić kanclerza państwa, że nie stara się być jego następcą i że nie ma nic do zarzucenia jego polityce zagranicznej. Hrabia Andrassy zarazem miał zawiadomić członków gabinetu przedlitawskiego o jednozgodności panującej pomiędzy kanclerzem państwa a gabinetem węgierskim. Dzienniki peszteńskie niezawodnie nie powtórzą tych wieści, które mogłyby narazić stanowisko hrabiego Andrassy w Węgrzech.

Rząd włoski, powierzając jenerałowi Cadorna misję przywrócenia spokojności w kilku prowincjach, przyznał pośrednio, że rozruchy z powodu wprowadzenia podatku od mlewa były daleko ważniejsze niż utrzymywały urzędowe doniesienia. Gazety opozycyjne, a szczególniej piemonckie, które ciągle były przeciwne temu podatkowi, nie zaniedbały wyzyskać tych rozruchów. Niektóre z nich utrzymują, iż rząd z tego podatku nie będzie miał żadnego dochodu w Piemoncie, ponieważ wszyscy zaopatrzyli się na długi przeciąg czasu w mąkę. Gazety te zapominają, że rząd tylko w ostateczności chwycił się tego nielubianego w kraju podatku.

Wbrew twierdzeniom okólnika hiszpańskiego ministra spraw wewnętrznych, jakoby powstania w Kadyksie i Maladze były dziełem intryg reakcji burbońskiej, doniesienia z Hiszpanji wskazują, iż rząd miał tam do czynienia z republikańsko-socjalistyczną opozycją.

Wiadomo, że angielska opozycja po załatwieniu kwestji kościoła panującego w Irlandji, zamierza zająć się stosunkami gruntowemi na tej wyspie. Jednocześnie występują głosy i przeciwko stosunkom gruntowym w właściwej Anglji, a mianowicie przeciwko niepodzielności dóbr, opartej na prawie pierworodztwa, tym filarze angielskiej arystokracji. Lecz nawet dzienniki z liberalnemi skłonnościami, radzą utrzymać *status quo* w właściwej Anglji.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczone poniżej korespondencje z Paryża.

Telegramy
Dziennika Warszawskiego.

Paryż, *9 stycznia* (*28 grudnia*). **Konferencja zbiera się dziś o godzinie 4-ej.** *Patrie* **i** *La France* **zaprzeczają wieści, jakoby Francja i Anglja porozumiały się co do ewentualnego zajęcia Aten.**

Konstantynopol, *9 stycznia* (*28 grudnia*). *Levant Herald* **donosi o poddaniu się młodego Petropulaki z całym oddziałem powstańców.**

(Correspondenz Büreau).

Wiadomości telegraficzne.

* *Paryż, 6 stycznia* (*25 grudnia*). *Journal officiel* powiada: Zakomunikowaliśmy już program, przyjęty przez wszystkie mocarstwa za podstawę do obrad konferencji, i wskazaliśmy dzień, w którym odbyć się ma pierwsze posiedzenie. Większa część rządów dała już na zaproszenie odpowiedź przychylną i zawiadomiła o natychmiastowem posłaniu pełnomocnictw i instrukcij niezbędnych dla ich reprezentantów. *(Wolffs T. B.)*

* *Paryż, 6 stycznia (25 grudnia)*. Kilka pism tutejszych przedrukowało list, napisany przez prokuratora cesarskiego w Tuluzie, barona de Séguière, do prokuratora naczelnego i do gazet tuluzskich, dla wymotywowania swego wyjścia ze służby rządowej. P. Séguière oświadcza w tym liście, że nie może zgodzić się na przemawianie na posiedzeniach sądowych pod dozorem ajentów policyjnych i na stawianie takich wniosków karnych, które narzuca mu zawczasu minister sprawiedliwości. — Studenci uniwersytetu tutejszego podpisują petycję do senatu, upraszającą o wydalenie jezuitów z Francji. — Sąd policji poprawczej wydał dziś wyrok w procesie wytoczonym dziennikowi *Le diable à quatre* o obrazę majestatu. Skazani zostali: redaktor Lockroy na 4 miesiące więzienia i na 3,000 franków, wydawca Pfeiffer na 2 miesiące więzienia i na 3,000 franków i drukarz Dubuisson na 1 miesiąc więzienia i na 3,000 franków kary pieniężnej. (*Tamże*).

* *Florencja, 6 stycznia* (*25 grudnia*). Dzienniki donoszą, że w prowincji Reggio i w Emilji, stan bezpieczeństwa publicznego nieco się polepszył. Zwłaszcza w mieście Reggio panuje znowu spokojność, jak również w miastach Parmie i Bolonji, w okolicach których trwają atoli w dalszym ciągu rozruchy. Z innych części królestwa nie donoszą wcale o naruszeniu spokojności. (*Tamże*).

* *Florencja, 6 stycznia* (*25 grudnia*). Ricasoli nie przyjął zaproponowanej mu godności posła w Londynie. Menabrea wyjechał do Chambery z powodu zgonu swej matki. Posłano już kawalerowi Nigra instrukcje z powodu konferencji. (*Cor. Bür.*)

* *Florencja, 7 stycznia* (*26 grudnia*). Coraz bardziej wzrastająca agitacja przeciw podatkowi od mlewa spowodowała rozległe środki militarne. W Parmie i innych miejscowościach dokonane zostały liczne aresztowania i konfiskaty. Dzienniki dopominają się, ażeby minister skarbu, z powodu zaniedbania przygotowań do wprowadzenia w wykonanie prawa o podatku pomienionym i z powodu naruszenia prawa o nietykalności mieszkania i mienia, postawiony został w stanie oskarżenia. (*Tamże*).

* *Medjolan, 6 stycznia* (*25 grudnia*). Posłano znowu wojska do Parmy. Z powodu terazniejszego położenia rzeczy, wojska zostaną także skoncentrowane pod Gallarate; oddział pociągowy wyruszył już tam. *(Tamże)*.

* *Belgrad, 6 stycznia* (*25 grudnia*). Pismo półurzędowe *Jedinstwo* („Jedność") donosi, że Porta przedsiębierze w Bośnji przygotowania do wojny i gromadzi broń nad granicą bośniacko-serbską. — Do *Widowdana* piszą z Konstantynopola, że Francja i Austrja nalegają na Portę, ażeby zaprowadziła znaczne reformy, zwłaszcza w Bulgarji. (*Tamże*).

* *Berlin, 5 stycznia* (*24 grudnia*). *Nordd. A. Z.* prowadzi ciągle polemikę przeciwko rządowi austrjackiemu i dowodzi, że kanclerz państwa podał w podejrzenie rząd pruski nie tylko w Londynie, ale i w Paryżu. (*Cor. Hav. Bul.*)

* *Nowy Jork, 5 stycznia* (*24 grudnia*). Donoszą z Savannah, że zbuntowani murzyni poddali się. Przy pomocy siły wojskowej, szeryf aresztował kilka osób. (*Biuro Reut.*)

* *Nowy Jork, 6 stycznia* (*25 grudnia*). Dług publiczny Stanów Zjednoczonych wynosił 1-go stycznia 2,652½ miljonów dolarów. Zwiększył się on w grudniu roku zeszłego o 1,750,000 dolarów. Wydatki państwa w tymże miesiącu przewyższyły dochody o 1,300,000 dolarów. (*Wolffs T. B.*)

* (Panujący książę Czarnogóry, Mikołaj Piotrowicz Niegosz), w podróży do St. Petersburga, przybył do Warszawy 24 grudnia (5 stycznia), a następnego dnia, jako w pierwsze święto Bożego Narodzenia według kalendarza juljańskiego, wraz ze swą świtą, składającą się z pięciu osób, znajdował się na nabożeństwie w prawosławnej katedrze św. Trójcy. Książę Mikołaj przybył do katedry w połowie mszy i ze skupioną czcią słuchał nabożeństwa, tak mu znanego i blizkiego sercu, często żegnając się według prawosławnego obrządku. Łatwo zrozumieć, że pełne sympatji spojrzenia wszystkich obecnych, były skierowane ku walecznemu przedstawicielowi pokrewnego nam, bohaterskiego plemienia słowiańskiego. Typy wszystkich czarnogórców są czysto słowiańskie; ubiory ich bardzo piękne, swego rodzaju, podobne są do greckich. Książę miał na sobie biały mentyk, na wierzch którego przez otwory w rękawach włożona była czerwona kurtka, haftowana na piersiach jedwabiem i złotem. Na lewej stronie piersi jaśniały dwie gwiazdy, a przez ramię przechodziła wstęga wraz z orderem ruskim św. Anny 1-ej klasy. Lakierowane botforty, okrągły nie wielki kapelusz w rękach i przy lewym boku pałasz

---

domą jest dobrze ludziom, którzy mieli w ręku ów tom jego pamiętników.

Już kilkanaście razy zręczny rajfur, wtrącał napróżno wzmiankę „o ludziach którzy go wysłali." Hrabia uparcie nie zważał na ten nacisk, tak jawny. Okoliczność ta zaniepokoiła nieco Mascarota.

Pan Mussidan, powstawszy z fotelu, przechadzał się po sali, chcąc może ukryć przed swoim prześladowcą miotające nim wzruszenia.

— Czy to już wszystko? zapytał wreszcie?

— Wszystko, panie hrabio.

— Czy wiesz, panie Mascarot, co by ci odpowiedział na to każdy sędzia bezstronny?

— Ciekawym bardzo...

— Odpowiedział by w następujący sposób: Człowiek posiadający zdrowe zmysły, nie napisałby podobnych rzeczy. Są tajemnice tego rodzaju, które każdy stara się ukryć przed sobą samym nawet, wymazać je z własnej pamięci... których nikt nie powierza nawet swojej poduszce... a których tem bardziej nie powierza się papierowi, narażonemu na zatracenie, kradzież, lub wreszcie na wpadnięcie w ręce niedyskretnych spadkobierców, w razie niespodziewanej śmierci. Że jest niepodobieństwem, ażeby człowiek wykonywający istotnie fałszywą przysięgę, czyli popełniający występek za który prawo karze galerami, bawił się w zapisywanie podobnych rzeczy w swoim podręczniku, dodając do tego jeszcze rozbiór doznawanych wrażeń.

Zacny rajfur nie mógł powstrzymać uśmiechu smętnego współczucia i rzekł: — Moje zdanie odmienne jest w tym punkcie i ręczę że nie znajdziesz pan ani jednego prawnika, któryby usprawiedliwił cię z tak błahych powodów — powodów, które upadną w tej samej chwili, gdy sąd zechce przejrzyć kollekcję trzydziestu kilku tomów, składających pamiętniki barona, gdzie spotka dziwniejsze daleko dowody ekscentryczności autora.

— Zgoda, rzecze hrabia, po chwilowym namyśle — porzucam ten system obrony.

— I słusznie pan czynisz, mości hrabio.

— Lecz, powiedz mi panie Mascarot, kto mi zaręczy, czy te kartki z mniemanych pamiętników, nie są fałszowane. Dziś, sztuka podrabiania jest tak wykształconą, że nawet bank nie może rozpoznać swoich biletów sfałszowanych.

— Och! można z łatwością sprawdzić wszystko, przejrzawszy ten tom pamiętników barona — brakuje tam tych trzech kartek właśnie.

— I czegoż to dowodzi?

— Wszystkiego, panie hrabio! Pozwól mi JW. Pan dowieść, że i ten drugi system obrony na nic się nie przyda. Przedewszystkiem, zrzekam się zupełnie świadectwa pana de Clincha — wiem przecież, że zezna on tak, jak będzie potrzeba zeznać dla ocalenia pańskiego.

— Dalej! dalej! mój panie.

— Lecz w takim razie, właśnie owe urywki z pamiętnika barona, staną się rodzajem kuponów: albowiem jeżeli rozdarte miejsca przystaną do siebie ściśle.. rzecz nie ulegnie wątpliwości—jeżeli nawet ten tom zniknie zupełnie z kollekcji, wtedy sam brak onego uzupełni przeświadczenie sędziów. Słowem, panie hrabio, trzeba wyznać że nędznicy, których na nieszczęście jestem wysłańcem, są bardzo przebiegłymi i nie zaniedbali niczego dla uplątania pana hrabiego w sieci.

— Czy tak pan sądzisz? rzekł ironicznie hrabia, z uśmiechem tryumfu.

— Na moją duszę! takie jest moje przekonanie, panie hrabio.

— Ha! W takim razie, najlepiej będzie podobno przyznać się do wszystkiego.

— O! panie hrabio... W obec takich niezbitych dowodów, przyznanie jest zbytecznem nawet.

— Dobrze więc! Przyznaję że fakt jest prawdziwy. Montlouis został zabity istotnie — a p. de Clinchan, przy całej swojej nieroztropności, był jednak człowiekiem honoru i chociaż usłyszał wyrazy tego młodzieńca, które sprawiły zgon jego, nie zanotował ich przecież, przez wzgląd na dobrą sławę mojego domu.

Mascarot odetchnął swobodnie, usłyszawszy takie wyznanie. *(d. c. n.)*.

ozdobiony brylantami, uzupełniały malowniczy strój księcia słowiańskiego. Pozostali czarnogórcy mieli w ogólnych rysach podobny ubiór, przedstawiający w szczegółach różne odcienia, stosownie do godności i stopni. Po nabożeństwie, książę zaszczycił swemi odwiedzinami najprzewielebniejszego arcybiskupa w zajmowanych przez niego apartamentach i przyjął udział w świątecznem śniadaniu, na które według gościnnego słowiańskiego zwyczaju zbierają się, w każde święto, u arcybiskupa, wszyscy obecni w cerkwi. Przy wniesieniu toastu za drogocenne zdrowie Najjaśniejszego Pana, książę Mikołaj, radośnie uśmiechając się, wysoko podniósł pieniący się kielich. Przy tem jednogłośne i przeciągłe okrzyki „hura!" połączyły się ze śpiewem hymnu narodowego, wykonanego przez dwa chóry śpiewaków. Drugi toast, arcybiskup wniósł za zdrowie swego dostojnego gościa, który obecni przyjęli także z wielką sympatją. Rozmowy pomiędzy przyjezdnymi a ruskimi gośćmi toczyły się po części w języku francuzkim, po części w ruskim i serbskim. Po śniadaniu, książę wraz z JW. Jenerał-Feldmarszałkiem, zabawił jeszcze kilka minut w bawialni arcybiskupa, a następnie pożegnał gościnnego gospodarza. Uważamy za właściwe przypomnić, że książę Mikołaj Piotrowicz Niegosz, urodził się w 1842 roku i odziedziczył tron książęcy po swym stryju Danielu I Piotrowiczu Niegoszu, 14-go sierpnia 1860 r.; w 1862 r. zawarł związek małżeński, z którego ma dwie córki. Liczba walecznego czarnogórskiego ludu dochodzi do 130,000 głów. (*Warsz. Dniew*)

* (Wodociągi w Płocku). Dobrodziejstwo, na urzeczywistnienie którego oczekiwało miasto lat czterysta, od czasu nadania mu przez byłych panujących osobnego przywileju, ma być nakoniec w r. b. spełnione stanowczo. Wodociągi są zatwierdzone i układ o budowę ich według planu inżynjera warszawskich wodociągów, p. Grotowskiego, zawartym już został z jednym ze znanych przedsiębierców warszawskich robót hidraulicznych. Ale, „*à chaque seigneur, son honneur*". Pierwsza inicjatywa w tak ważnym dla miasta przedmiocie, należy się b gubernatorowi płockiemu, jenerałowi Rożnowowi, który w 1861 r. na skutek podania miejscowego obywatela p. Londyńskiego, oddawna tą myślą zajętego, zawiązał pod prezydencją swoją komitet. Następne wszelako w kraju wypadki, wstrzymały na czas jakiś czynności rozpoznawcze. Dopiero w r. 1864 za urzędowania b. gubernatora Sinicyna, przedmiot ten został wznowionym i dla bliższego zbadania wodociągów miast podobnie jak m. Płock położonych nad rzeką na wysokich wzgórzach, delegowanym był za granicę b. inżynjer powiatu lipnowskiego p. Oraczewski. Studja tego technika, umożliwiły przedmiot tak dalece, że wygotowanie planów powierzone być mogło p. Grotowskiemu. Za urzędowania b. gubernatora płockiego barona Medema, wygotowane plany były rozpoznane, a co ważniejsza, wyjednanym został u władzy na budowę kredyt w banku polskim z ogólnych remanentów kas miejskich do wysokości 110,000 rs. Dzisiejszy gubernator płocki baron Wrangel, któremu miasto Płock zawdzięcza już wiele wewnętrznych ulepszeń, wprowadza w czyn pamiątkowe dzieło, którego konieczność przed czterema wiekami została urzędownie uznaną—bo „*finis coronat opus*". Niepoślednia wszelako zasługa należy się w tej materji, byłym, za kilku zwierzchników gubernji, radcy rządu gubernjalnego płockiego p. Stat..., oraz inżynjerowi gubernjalnemu p. Lin..., jako pracownikom przeprowadzającym wytrwale pierwotną inicjatywę. Z wybudowaniem wodociągów, ustaje główna przeszkoda braku wody, tamująca dotąd rozwinięcie się miejscowych fabryk lub zakładów, jak np. garbarni, młyna parowego i t. p., a nawet łazienek w środku miasta, których zbywa. Gdy zaś jednocześnie ma być wykonane i drenowanie niektórych ulic dla odciągnięcia wilgoci z domów mieszkalnych, utraci więc swoją wartość owe charakterystyczne wyrażenie się jednego z dowcipnych swego czasu ludzi o Płocku: „że jest to miasto w którem domy są mokre, a studnie suche". Dwóch więc tylko rzeczy brakować będzie, aby najzdrowszy i najpiękniej położony w kraju Płock, stał się tem czem być winien, miastem handlowo-przemysłowem, a temi są: pierwszą wybudowanie kolei żelaznej od linji warszawsko-bydgoskiej ze stacji Pniewia zaledwie o 35 werst odległej od miasta, o potrzebie której niejednokrotnie pisma publiczne wspominały, a na rozpoznanie nawet kierunku której w r. 1865 władza królestwa udzieliła nawet pozwolenie p. Jackowskiemu; drugą zaś założenie na wzór cesarstwa „banku miejskiego". Nietracimy nadziei, że i na nie przyjdzie kolej. *Jes.*

* Dnia 2 stycznia, o godzinie 8 wieczór, po długiej chorobie umarł w mieście powiatowem Rawie, emeryt b. młodszy cenzor warszawskiego komitetu cenzury *Ignacy Rogalski.*

* (Oświetlenie). Od dnia 28 grudnia (9 stycznia) 1868/9 r. do dnia 7 (19) stycznia 1869 r. włącznie, latarnie gazowe miejskie zapalane być winny o godzinie 4 minut 45 wieczorem, a zgaszone o godzinie 6 min. 45 z rana.

* (Wypadki miejskie). W dniu wczorajszym, wprost domu Nr. 2648 przy ulicy Marjensztadt, wydobyto z rzeki Wisły przez 2 robotników, zwłoki Piotra Ciesielskiego, pomocnika drukarskiego, lat 70 mającego, który ostatnio w domu pod Nr. 495 zamieszkiwał. — Anna Orłowska, lat 46 mająca, pod Nr. 686 zamieszkała, w dniu wczorajszym skutkiem ataku apopleksji nagle zmarła. O wypadkach tych, sądy właściwe zawiadomione zostały i przez policje dochodzenie zarządzono. W bóżnicy pod Nr. 1593, niewiadoma jeszcze kobieta pozostawiła 3-letniego chłopczyka, który odesłany został na opiekę do domu przytułku starozakonnych za rogatką Wolską. — W domu pod Nr. 2257*a*, z bóżnicy, przez wybicie szyb od strony podwórza, skradziono 10 sztuk tak zwanych *talès*, wartości około 150 rs., oraz puszkę do zbierania ofiar na biednych przeznaczoną, którą z oderwaną pieczęcią, bez pieniędzy, znaleziono porzuconą w podwórzu; dla odkrycia sprawcy kradzieży przedsięwzięte zostały stosowne środki. — Pod Nr. 2304, niewiadomy jeszcze sprawca, dostawszy się lufcikiem od podwórza do mieszkania staroz. Tykocinera, dobranym kluczem otworzył drzwi składu i skradł gotówką rs. 19, palto futrem podszyte, 2 kubki wyzłacane, zegarki: złoty i srebrny z dewizką. Śledztwo kradzieży zarządzono.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj*	rs.	1 kop. 10	*dziś*	rsr.	1 kop.	9.
Za frank	„	„	— „ 29	„	„	— „	29.
Za złoty reń.	„		— „ 61	„	„	— „	61.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

* (Odwiedziny). Najjaśniejszy Pan raczył odwiedzić chorego jenerał-adjutanta Bezaka, w jego mieszkaniu przy ulicy Siergiejewskiej. (*Birż. Wied.*).

* (Żelazny most na r. Kura). Gazeta *Kaukaz* pisze, że w r. 1867 główny narząd Namiestnika kaukazkiego ogłosił konkurs na sporządzenie projektu mostu żelaznego na r. Kura w Tyflisie, z przeznaczeniem za najlepszy projekt premium w ilości 500 rs., które przyznane zostało inżynierowi cywilnemu p. Krause; prócz tego udzielone zostało takież premium za inny projekt tegoż mostu cywilnemu inżynierowi p. Zezeman.

* (P. Kaszewarowa). *St. Pet. Wied.* piszą: „Pani Kaszewarowa ukończyła kurs w akademji medyczno-chirurgicznej na stopień doktora medycyny i otrzymała dyplom narówni z innymi uczniami. W przyszłą niedzielę odbędzie się uroczysty akt w akademji medyczno-chirurgicznej, przy czem dowiemy się o motywach, na zasadzie których p. Kaszewarowa przypuszczona została do słuchania lekcij w akademji, oraz o przeznaczeniu jakie uzyska w Petersburgu. Teraz tylko możemy donieść z pewnością, że ona pozostanie tu na lat 3."

* (P. Lucca). *Gołos* pisze: „P. Lucca wystąpiła w operze „Faust." Przyjęcie było nader uroczyste, a nasi lubownicy sceny z ukontentowaniem przekonali się, że długa słabość nie pozostawiła zadnych śladów w głosie tej czarującej śpiewaczki. Rolę Grätchen wykonała ona tak miło jak w zeszłym roku."

* (Wygrana 200,000 rs.) Różne dzienniki podają pogłoskę, że bank Cesarstwa odebrał depeszę od irkuckiego wydziału tegoż banku, że 14 grudnia kupiec z Wiercholeńska Mikołaj Sapożnikow okazał bilet drugiej pożyczki premiowej, na który 1 września padła wygrana 200,000 rs.

* (Zima). *Kijewlanin* pisze: „Po najumiarkowańszej jesieni w Kijowie, Żytomierzu i innych miastach Rosji południowo-zachodniej, odrazu nastała na początku listopada zima, wprawdzie umiarkowana, ale zdawało się że będzie stała. Miejscowi mieszkańcy cieszyli się z tego, spodziewając się że zimno wyniszczy robactwo, które zaczęło psuć ozime zasiewy. W tem, 24 listopada nastąpiły deszcze i zima przepadła. Dniepr lada dzień puści."

Wypadki w Hiszpanji.

* Z Madrytu donoszą pod datą 2-go stycznia: Jenerał Cialdini znajduje się jeszcze tu, pomimo iż niektóre dzienniki donosiły o jego wyjeździe. Jakkolwiek niewiadomo nic stanowczo co do misji, która została mu powierzoną, pomimo to nie ulega prawie wątpliwości, ze ma on misję i że takowa pozostaje w styczności z przyszłymi kandydatami do tronu hiszpańskiego. Jenerał ten przesłał wczoraj królowi Wiktorowi Emanuelowi przez telegraf życzenia noworoczne, na co król odpowiedział mu następującym telegramem: „Dziękuję wam nieskończenie i życzę wam wszelkiego możliwego szczęścia, albowiem nie zapomniałem o usługach, które oddaliście Włochom i mnie; ponieważ zaś znajdujecie się w Hiszpanji, przeto załączam życzenia moje dla szczęścia, chwały i wolności tego kraju".—P. Rodriguez młodszy, faworyt Marforego, który dał mu najpierw posadę korzystną przy komorze celnej w Kadyksie, następnie zaś wyjednał mu stopniowo posady alkada i korregidora w Granadzie, oraz prefekta w Huesca, został obecnie aresztowany za udział w powstaniu republikańskiem w Kadyksie. (*Nordd. A Z*)

* Dzienniki, będące organami stronnictw jak najbardziej naprzód posuniętych, powiadają otwarcie, że kortezy nie zgromadzą się, lub że w razie gdyby zgromadziły się, nie będą one uważane jako wyraz opinji kraju. Zdaje się, że rozmaite stronnictwa zgadzają się obecnie pomiędzy sobą co do zaprowadzenia rzeczypospolitej. Upatrują one w tej formie rządu środek dla zyskania na czasie, ażeby módz następnie urzeczywistnić swe nadzieje. (*La Patr.*)

* *Sewilla, 3 stycznia* (*22 grudnia*). Pojedyncze tłumy przebiegały ulice wołając: „niech żyje rzeczpospolita!" Ludność pozostała spokojną. Porządek nie był zakłócony. W Xeres tłum chciał zabrać broń złożoną w ayuntamiento. Jenerał Caballaro de Rodas wysłał tam bataljon, który przewiózł broń tę do Kadyksu. (*Cor. H. B.*).

Austrja i Ziemie Słowiańskie

* (Kwestje galicyjska i czeska. — Opozycja klerykalna. — Królestwo illiryjskie) *Wiedeń, 4 stycznia.* Ponieważ zbliża się chwila otwarcia na nowo posiedzeń rady państwa, przeto publicyści półurzędowi widzą się zniewolonymi do przejścia od rozumowań nad polityką zagraniczną, spowodowanych kwestją konferencji, do zastanawiania się nad sprawami wewnętrznemi, ażeby w tej dziedzinie utorować ministerstwu drogę. Pod tym względem zasługuje na uwagę ta okoliczność, że organa urzędowe przyjęły obecnie względem galicjan ton bardzo chłodny. Powiadają one, że ministerstwo nie może podjąć się popierania w radzie państwa żądań galicyjskich, albowiem galicjanie uzyskali już to, co mogli słusznie życzyć sobie, urzeczywistnienie zaś dalej zachodzących roszczeń, mianowicie co do reprezentacji samoistnej w gabinecie, wyrównywałoby ustępstwom na korzyść federalizmu, któremu nie mogą sprzyjać ani ministrowie, ani członkowie rady państwa, którzy są wierni konstytucji. Jednocześnie pisma ministerjalne podają wzmiankę o tem, że w obec obudzenia się na nowo w Czechach manji meetingów, można myśleć raczej o obostrzeniu, nie zaś o zniesieniu stanu oblężenia w Czechach. Meeting czeski, który miał odbyć się w Rudnicach, został przez władzę wzbroniony. Takie skłanianie się rządu do sposobu myślenia stronnictwa konstytucyjnego na polu narodowości, stanowi dla spostrzegacza bezstronnego wymowną oznakę, że ministrowie życzą sobie, ażeby większość izby deputowanych porobiła im ustępstwa co do innych punktów. Zdaje się, że dla uzyskania od izby zatwierdzenia dla budżetu bez żadnych zmian, rząd gotów jest usunąć na teraz na stronę galicjan i czechów; prawdopodobniejszem jest atoli przypuszczenie, że nieżyczliwość ministrów dla plemion słowiańskich ma na celu uzyskanie dla rządu pobłażania za jego tolerancję przeciw opozycji klerykalnej. Sfery liberalne niemiecko-austrjackie oburzają się mocno na to, że rząd nie przedsiębierze dotąd środków energicznych dla złamania nieustannego oporu stawianego przez biskupów, do zwiększenia zaś tego oburzenia przyczynił się obecnie list papieża, w którym ojciec św. chwali redaktora pisma tyrolskiego *Volksbote* za jego postawę katolicką i zachęca go usilnie do wytrwania w tej gorliwości. Zapewniają, że niezwłocznie po otwarciu na nowo posiedzeń rady państwa, znaczna liczba deputowanych zamierza postawić wniosek co do stanowczego zniesienia wszystkich, obowiązujących jeszcze dotąd artykułów konkordatu, który to wniosek nie jest bynajmniej przez ministerstwo pożądany, albowiem można być pewnym, że nie uzyskałby on sankcji cesarskiej. Dla odwrócenia zaś deputowanych od ich zamiarów, ministrowie wywołają nowe trudności co do kwestji narodowości, przyczem upraszać będą deputowanych, ażeby nie pogorszali sytuacji zapomocą zaostrzania zajścia z kościołem. — Takiż sam cel można upatrywać w zamiarze ministerstwa co do ukonstytuowania królestwa illiryjskiego. Z kilku różnorodnych narodowości, ma być utworzona na południu jedna prowincja administracyjna, częścią dla sparaliżowania rozmaitych dążności narodowych, częścią zaś dla wywołania dywersji przeciw roszczeniom węgrów do Dalmacji, albowiem i ten kraj koronny ma być wcielony do nowej prowincji. Opinja publiczna w Węgrzech nie omieszka podnieść wrzawę na takie postanowienie. Lecz i ta kwestja przyczyni się także do

powstrzymania wiedeńskiej izby deputowanych od niedogodnych dla rządu reklamacij w przedmiocie spraw kościelnych. (*Nordd. A. Z.*)

* (Taktyka rządu.—Hr. Beust i hr. Andrassy), *Wiedeń, 5 stycznia.* Ze strony półurzędowej zaprzeczają dziś wiadomości, jakoby rząd powziął już decyzję co do rezolucji sejmu galicyjskiego, i dają nawet do zrozumienia, że nie ma nic niemożebnego w tem, że sami ministrowie popierać będą w radzie państwa część życzeń galicyjskich. Lecz można utrzymywać z zupełną stanowczością, że chodzi tu raz jeszcze o nowe wydanie ulubionego systemu rządu austrjackiego, stosowanego w takich wypadkach, gdy rząd widzi się związanym na rozmaite strony. Dalszą konsekwencją tego systemu jest to, że *Wiener Ztng.* ogłasza dziś znowu dwa prawa anti-klerykalne, mianowicie prawo o usiłowaniach pojednawczych przed orzeczeniem sądu w sprawach rozwodowych, oraz prawo o zawieraniu związków małżeńskich pomiędzy osobami różnych wyznań chrześcjańskich. Dodać tu jeszcze należy, że pismo klerykalne *Volksfreund* zostało skonfiskowane z powodu ogłoszenia wyżwzmiankowanego listu papieża do redaktora pisma tyrolskiego *Volksbote*, podczas gdy inne gazety, które przedrukowały tenże list, nie zostały wcale skonfiskowane. Zapomocą takiej taktyki, rząd zyskał znowu na swą stronę na jakiś czas opinję publiczną. Galicjanom pozostawiony został cień nadziei, którym muszą oni kontentować się na teraz, stronnictwu zaś liberalnemu zamknięte zostały usta zapomocą ogłoszenia dwóch praw, uważanych przez samychże klerykalnych jako nie mające wielkiej doniosłości, oraz zapomocą wytoczenia procesu pismu klerykalnemu.—Podług zapewnień półurzędowych, usunięta także została obawa, iż węgrzy stawiać będą przeszkody duchowi przedsiębierczemu kanclerza na polu polityki zagranicznej. Ze źródła półurzędowego opowiadają mianowicie, że hr. Andrassy przybył tu umyślnie z Pesztu na nowy rok, ażeby dać hr. Beustowi zapewnienie, że nie życzy sobie być następcą kanclerza państwa i że nie ma nic do nadmienienia przeciw jego polityce. Prezes ministrów węgierskich miał także odwiedzić kilku członków gabinetu cislitawskiego, w tym zamiarze, ażeby zapewnić tych panów o jednomyślności panującej pomiędzy kanclerstwem państwa i ministerstwem węgierskiem. Pisma wągierskie nie wspominają jeszcze dotąd wcale o tem jakoby wystąpieniu hr. Andrassego, i sądzić nawet należy, że ztamtej strony Litawy nie zwrócą na to uwagi, zwłaszcza że uznano tam niedawno za stosowne oświadczyć, że znany artykuł *Lloyda*, powstający na anti-pruską i wojowniczą politykę kanclerza państwa, napisany został z natchnienia danego przez hr. Andrassego. Stanowisko tego ostatniego w kraju nie zyskałoby bynajmniej na tem, gdyby dowiedziano się, że chce on, wbrew woli narodu, popierać zamiary hr. Beusta. (*Nordd. A. Z.*)

Prusy i Niemcy.

* (Przyjęcie noworoczne). Dnia 1-go stycznia, król pruski, odpowiadając feldmarszałkowi Wranglowi, który składał jego królewskiej mości powinszowania w imieniu jenerałów obecnych w Berlinie, miał długą mowę, której treść zakomunikowana przez telegraf *Gazecie Kolońskiej*, brzmi jak następuje: „Król zaznaczył charakter pokojowy sytuacji na początku nowego roku. Jego królewska mość wynurzył przekonanie, że pokój nie zostanie naruszony, i że pod zasłoną pokoju spodziewa się osiągnąć swój cel, zależący na pomyślności ojczyzny. Król oddał następnie hołd spółdziałaniu hr. Bismarcka, który znajdował się pomiędzy jenerałami."

* (Hr. Choryński). Pogłoski, które obiegały w ostatnich czasach o hr. Gustawie Choryńskim, okazały się błędnemi. Korespondent norymbergski do gazety *Wanderer* pisze pod datą 25-go grudnia, że hrabia, którego trzymano dotąd w twierdzy Rosenburg, koło Kronach, przewieziony został do Erlangen, gdzie go pomieszczono w domu warjatów. Pomięszanie jego przybrało charakter bardzo niebezpieczny. Miewa on tak silne ataki szaleństwa, że muszą wkładać na niego niekiedy kaftan warjacki. Oprócz tego cierpi on na bezsenność, tak iż nie raz nie zmruży oka w ciągu trzech lub czterech dni. Skutkiem tego upadł on mocno na siłach.

Francja.

* (Konferencja). Podług *Correspondance française*, w pierwszem posiedzeniu konferencji wezmą udział tylko reprezentanci mocarstw, które podpisały traktat z r. 1856; po załatwieniu zwykłych formalności (mianowicie po sprawdzeniu pełnomocnictw, oraz o mowie prezydującego, margr. de Lavalette), Francja ma postawić wniosek, ażeby reprezentant Grecji przy dworze francuzkim został zaproszony do uczestniczenia w dalszych posiedzeniach, i p. Rangabe został już zawczasu upoważniony do przyjęcia tego zaproszenia i do dawania konferencji wszystkich wyjaśnień, jakich ta żądać od niego będzie. (*Nordd. A. Z.*)

* (Przedmiot konferencji). *La Fr.* z dnia 6 stycznia pisze: Istotne rozwiązanie sprawy zależy od samego sułtana i jego doradców. Niech nie ociągają się na drodze wielkich reform; niech zadosyć uczynią słusznym życzeniom ludności chrześcjańskiej cesarstwa; niech postawią Turcję na równi z krajami jak najbardziej ucywilizowanemi; niech zastąpią wszystkie zasady polityczne starego islamizmu przez instytucje liberalne nowego społeczeństwa, a przez odrodzenie kraju zapewnią sobie prędzej bezpieczeństwo i nietykalność granic, niż przez siłę oręża, a nawet poręczenie Europy.

Włochy i Rzym.

* (Sprostowanie). Czytamy w *Correspondance itelienne* z 2-go stycznia: *Times* ogłosił list z Florencji, w którym mowa jest o pogłosce, podług której postawioną została kandydatura włoska do tronu hiszpańskiego. Korespondent pomienionego dziennika angielskiego nie śmie ani potwierdzać, ani zaprzeczać prawdzie tej pogłoski, i poprzestaje jedynie na przytoczeniu rozmaitych jej wersij. Wynurza on jedynie przekonanie, że powodzenie wszelkiej kandydatury włoskiej byłoby dość skompromitowanem z powodu nieżyczliwości p. Menabrei dla instytucij liberalnych, zaprowadzonych obecnie w Hiszpanji, oraz na skutek trudności, które gabinet florencki podniósł przy nominacji posła hiszpańskiego przy dworze włoskim. Ponieważ złożyliśmy już poprzednio oświadczenia w tym względzie, przeto nie mamy potrzeby wracać do kwestji kandydatów włoskich do tronu hiszpańskiego. Poprzestaniemy jedynie na sprostowaniu zdań błędnych, które korespondent pisma angielskiego zaznaczył zbyt lekkomyślnie co do przekonań gabinetu włoskiego. P. Menabrea nie mógłby potępiać instytucij hiszpańskich, a to po prostu dla tego powodu, że instytucje włoskie są co najmniej również liberalne, jak i instytucje hiszpańskie; dziwacznem byłoby mniemać, ażeby potępiał on gdzieindziej to, co znajduje dobrem w własnym kraju. Co do wydarzenia, o którem *Times* wspomina w końcu, możemy stwierdzić, że postawa gabinetu włoskiego w tym względzie była jak najstosowniejsza i najgrzeczniejsza, i że została należycie ocenioną przez rząd tymczasowy hiszpański.

* (Podatek od mlewa). Rząd włoski widział się zmuszonym do przyznania doniosłości oporowi stawianemu w niektórych prowincjach przeciw poborowi podatku od mlewa, albowiem powierzył wyższemu oficerowi, mianowicie jenerałowi Cadorna, misję nadzwyczajną przywrócenia spokojności w prowincjach Bolonji, Parmy, Reggio i Emilji. Pisma opozycji, która głosowała w parlamencie przeciw temu podatkowi, nie omieszkały naturalnie wyzyskiwać te wydarzenia. Zwłaszcza pisma opozycyjne piemonckie występują z tego powodu ostro przeciw rządowi. Zdaniem ich, podatek ten zaszkodził kredytowi powszechnemu we Włoszech. *Gazzetta di Torino* wskazuje na tę szczególną okoliczność, że podatek pomieniony nie przyniesie na teraz rządowi w prowincjach piemonckich i liguryjskich najmniejszego dochodu, albowiem tameczni piekarze i ludzie prywatni, w przewidywaniu tego podatku, zaopatrzyli się w mąkę na długi czas, tak iż młyny są obecnie nieczynne. Lecz ten rodzaj opozycji nie może trwać długo. W ogólności pisma opozycyjne zapominają, że rząd niechętnie proponuje nowe podatki, które uważa jedynie jako *ultima ratio* dla zaradzenia kłopotom finansowym kraju. (*Nordd. A. Z.*)

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Pożyczka). Według korespondencji z Konstantynopola do dziennika *Liberté*, Porta zgodziła się dopiero wtenczas na konferencję, kiedy ujrzała przeszkody stawiane doprowadzeniu do skutku pożyczki 125 miljonów, zawartej niedawno z głównem towarzystwem paryzkiem; ponieważ brakuje głównego czynnika do wojny, rząd otomański przyjął projekt konferencji dla zyskania czasu i zawarcia drugiej pożyczki, albo też odnowienia pierwszej umowy z głównem towarzystwem. „Ale Porta, dodaje *Liberté*, nie odstąpiła bynajmniej od swojego projektu zawikłania stanu rzeczy i wciągnięcia Europy, pomimo jej woli, do wojny powszechnej. Daud-pasza, minister robót publicznych, wysłany został do Paryża dla zaciągnięcia pożyczki 100 lub 200 miljonów, pod jakiemiby to niebyło warunkami. Sądząc z tych wiadomości korespondenta, jeżeli takowe są prawdziwe, można wyrzec, że pokój Europy nie zależy od konferencji, która ma zebrać się 9 stycznia, ale raczej od powodzenia misji Daud-paszy i usposobienia jakie okażą kapitaliści europejscy względem skompromitowania pokoju Europy i majątku swoich klientów przez nową pożyczkę dla skarbu tureckiego." (*Nord.*)

* (Spór grecko-turecki). Srodki przedsiębrane przez Grecję dadzą się bardzo usprawiedliwić, sądząc tak ze słów groźnych dziennika półurzędowego gabinetu tureckiego, jak i z wiadomości nadeszłych z nad brzegów Nilu. W końcu zeszłego miesiąca mówiono w Aleksandrji i w Kairze o układach zawiązanych pomiędzy sułtanem a wice-królem, w celu złączenia, jak to było wczasie wojny o niepodległość, sił obydwóch krajów nietylko przeciwko grekom, ale także przeciwko chrześcianom wschodnim, którzy jak przypuszczają, w razie wybuchu wojny nie pozostaną neutralnymi. Dzienniki egipskie donoszą, że dnia 21 grudnia parostatek turecki przywiózł do Aleksandrji posłańca, który upoważniony został do żądania od Izmaela-paszy 40,000 ludzi w zamian za odstąpienie wyspy Kandji. Wiadomość ta wywarła w Egipcie przykre wrażenie, i w skutek tego *Progrès égyptien* powiada: „Interwencja byłaby obecnie zgubną dla rządu, gdyż nie wyszliśmy jeszcze z straszliwego przesilenia finansowego, ażebyśmy mogli rzucać się na ogromne i bezkorzystne wydatki." Inny dziennik francuzki wychodzący w Aleksandrji *Moniteur*, gani jak najmocniej wszelkie przymierze Egiptu z Turcją w celach wojny przeciwko Grecji. „Jeżeli rząd wice króla, powiada *Moniteur* egipski, poszedłby za natchnieniem opierającem się na tożsamości religji, dla dostarczenia posiłków rządowi tureckiemu, postanowienie to byłoby haniebnem. Egipt nie powinien dostarczać ani pieniędzy, ani żołnierzy w obronie błędów przeszłości, z któremi stanowczo zerwał stosunki. Niepotrzeba zwracać wcale uwagi na klęski, jakieby wypłynęły z wmięszania się jakiegokolwiek do krwawej walki, jaka może wybuchnąć. Egipt, jako droga powszechnego handlu, nie może znieść zamięszania w swoich stosunkach hadlowych. Powinien on wywiesić na swojej granicy napis: *Bezwarunkowa neutralność!*" (*Nord.*)

* (Wydalenie greków). Wiadomo, że grecy odznaczają się wielkiem uzdolnieniem do prowadzenia tak handlu jak i wszelkich interesów, i że w całem państwie ottomańskiem zarządzają oni fortuną i interesami rodzin bogatych, tak miejscowych jak i zagranicznych. Po wydaniu rozporządzenia w przedmiocie wydalenia poddanych greckich z Turcji, rodziny te wystąpiły z reklamacją przeciw temu środkowi, szkodliwemu dla ich interesów i mogącemu mieć dla nich bardzo złe następstwa. Obecnie Porta uwzględniła te reklamacje i dozwoliła grekom tej kategorji pozostać w Turcji na czas nieograniczony. (*La Patr.*)

* (Flotylla turecka), złożona z pięciu kanonjerek parowych, przybyła na Adrjatyk dla strzeżenia brzegów ottomańskich. Rozeszła się była pogłoska, że oddziały ochotników wylądowały na brzegach Albanji, lecz dowódca flotylli pomienionej posłał swemu rządowi depeszę zaprzeczającą tej pogłosce i donoszącą, że na brzegach pomienionych panuje spokojność. (*La Patr.*).

Portugalja.

* (Opozycja i porażka wojsk). Pisma opozycyjne portugalskie usiłują utrudnić teraźniejszemu gabinetowi jego położenie. Posługują się one do tego nawet porażką, której doznał w Mozambiku bataljon portugalski i która powinna być przypisana jedynie karygodnej nieprzezorności dowódcy. *Journal do Commercio* powiada, że porażka ta kosztowała Portugację 12 dział, 700,000 ładunków karabinowych, 200 baryłek prochu i sztandaru pierwszego pułku. Piętnastu oficerów poległo. Wątpią o tem, ażeby poległ major dowodzący tym bataljonem. Panuje przekonanie, że dostał się on królowi Bonga do niewoli. (*Nordd. A. Z.*)

Anglja.

* (Projekta reform). Wiadomo, że opozycja angielska zamierza, po załatwieniu kwestji kościoła irlandzkiego, przeprowadzić także reformę w stosunkach posiadłości ziemskich w Irlandji. Chodzi przytem o to, ażeby wielkie dominja tameczne, znajdujące się w ręku anglików, poddane zostały stopniowemu podziałowi na cząstki. Ze względu na styczność tej kwestji ze stosunkami pierworodztwa, przepisanemi prawami angielskiemi, niejaki p. Lockeking powziął myśl postawić podczas przyszłej sesji parlamentu wniosek, ażeby zniesione zostało prawo pomienione, stanowiące podstawę potęgi arystokracji angielskiej. P. Lockeking wybrał widocznie środek bardzo niefortunny dla ułatwienia opozycji urzeczywistnienia jej zamiarów co do zaprowadzenia reform w stosunkach posiadłości ziemskich w Irlandji. *Times*, zastanawiając się nad tym wnioskiem, daje do zrozumienia, pomimo swego usposobienia liberalnego, że potrzeba utrzymać w Anglji *status quo* pod tym względem. (*Nordd. A. Z.*).

Korespondencje Dziennika Warszawskiego.

Paryż, 30 grudnia.

Zajście grecko-tureckie. — Artykuł *Gołosu*. — Zgromadzenia. — Opera i panna Sobolewska. — Broszura.

Przekonania Francji co do zajścia grecko-tureckiego są następujące: Grecy nie są już tak lubieni jak za czasów bitwy pod Nawarynem, to jest w epoce, w której Châteaubriand, Kazimierz Delavigne, Béranger i Wiktor Hugo opiewali ich czyny; lecz Francja nie ma również żywej sympatji dla tych nieokrzesanych dzieci Mahometa, którzy stanowią przeszkodę oddzielającą cywilizację europejską od świata wschodniego.

Artykuł *Gołosu* w przedmiocie kwestji wschodniej miał tu nadzwyczajny rozgłos i wywrze wielki wpływ na projekt przypisywany cesarzowi Napoleonowi III co do zawarcia przymierza z Rosją.

We Francji położenie rzeczy polepszyło się, opozycja bowiem została zdemontowaną na skutek licznych wyroków, wydanych na dzienniki. Opozycja usiłuje wynagrodzić sobie za to zapomocą zgromadzeń publicznych. Prawo o zgromadzeniach w swej teraźniejszej osnowie, staje się rzeczą trudną do zniesienia. Na zgromadzeniach bywają tylko ludzie szaleni, szukający zwad.

Bale w teatrze opery rozpoczęły się na nowo. Nasi wychodźcy bywają tam tłumnie. Widziałem tam między innymi Dra Gałęzowskiego. Zauważano tam także piękną pannę Sobolewską, która zaangażowaną została do teatru des folies dramatiques.

Czytałem w tej chwili odbitki broszury, która ma wyjść jutro u Dentu pod tytułem: *L'émigration polonaise et le budget français 1831—1868* („Emigracja polska i budżet francuzki"). Broszura ta przychodzi do następującego wniosku: „Polacy chcieliby ustanowienia Polski, którąby rozciągała się od Odry do Wołgi i od morza Baltyckiego do morza Czarnego i do Dunaju. Wszystko, cokolwiek nie mieści w sobie urzeczywistnienia tego programu chimerycznego, odrzucane jest przez nich nielitościwie. Żadne porozumienie nie zadowalnia ich, żadne ustępstwo nie jest dla nich dostatecznem. Margr. Wielopolski uległ pod brzemieniem swego zadania. Hr. Gołuchowski został spotwarzony niegodnie przez emigrację polską, która nawet na wiadomość o jego dymisji, nie szczędziła dlań obelg. Arcybiskup hr. Ledóchowski, zniechęcony potwarzami miotanemi na niego przez polaków, zerwał nareszcie ze swymi ziomkami".

X.

Paryż, 30 grudnia (*).

Różne wiadomości.

Tutaj mamy lato, a w Nicei drzewa wiśniowe okryły się liśćmi.

P. de Moustier nie wyzdrowiał, a książę Napoleon zaczyna powracać do zdrowia.

Obecny minister skarbu, p. Magne, będzie dawał wieczory, nie tak jak jego poprzednik. Rouher powiedział udatnie: „Francja jest nie wojennem, ale wojowniczem państwem".

Sztuka wydawców dziennika *Figaro*, przedstawiana jest na teatrze „Menus plaisirs".

Baronowi Nieuvekerke przytrafiło się nieszczęście: dowiedziano się, że pożyczał p. Troplongowi obrazy z Luwru, a z Hiszpanji przywiózł obraz Ribeiry, za który zapłacił za drogo.

Telegraf, zamawiając portrety Adeliny Patti, popełnił omyłkę, i zamiast portretów margrabiny Caux, zażądał portretów margrabiego Caux.

U księżny Somto, z domu księżniczki Trubeckiej, była choinka dla dzieci: dziewczynki ubrane były w suknie z długiemi ogonami, a chłopczyki we fraki, krótkie pantalony i trzewiki.

Bibljoteka francuzka urządzona jest na wzór „British muzeum", lecz czytelnikom nie dają katalogów, a to jest rzecz główna, dla tego, że w nich tylko można znaleźć całkowitą literaturę w danym przedmiocie; lecz w Paryżu nie przywykli jeszcze dbać o korzyść publiczności, i wszystko robią dla dogodności administracji.

H.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa,

dnia 28 Grudnia (9 Stycznia).

Stan pogody.

	o godz. 6 z rana.	o godz. 4 popoł.
Dziś z rana + 0°6, R.		
Wczoraj.		
Barometr w milimetrach.	758·5	760·9
Termometr Reaum.	+ 1·3	+ 1·8
Stan nieba.	pochmurny	pochmurny

Największe ciepło + 2·5 R. Najmniejsze ciepło + 1·01 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 5 cali 0

*) List ten wzięty jest z *Warsz. Dniew.*

Kalendarz.

W niedzielę, 29 grudnia (10 stycznia), — śśw. Agatona pap. i Wilhelma bisk. — Słońce wsch. o godz. 8 min. 7; zach. o godz. 4 min. 10.

W poniedziałek, 30 grudnia (11 stycznia), — św. Higina pap. męcz. — Słońce wsch. o godz. 8 min. 7; zach. o godz. 4 min. 11.

Widowiska

TEATR WIELKI. — *Dziś*, w sobotę, opera w 4-ch aktach, (4-ty ak w 2-ch odsłonach) **Don Giovanni (Don Juan)**, przez artystów włoskich; abonament N. 3 lit. A. — Osoby: Don Giovanni — p. *Padilla*; Komandor — p. *Borkowski;* Donna Anna, jego córka — panna *Artôt*; Don Ottavio, jej narzeczony — p. *Carrion*; Donna Elwira — panna *Ferrucci*; Mazetto wieśniak — p. *Kozieradzki*; Zerlina jego narzeczona — panna *Sarolta*; Leporello, służący Don Giovanniego — p. *Bossi*. — **Tańce**: Menuet. — *Jutro*, w niedzielę, balet **Rozbójnik morski**. — *Wczoraj*, w piątek, dawano trajedję **Zbójcy**, było osób 1078.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, w sobotę, komedja w 4 aktach a w 5-u odsłonach, **Drzemka pana Prospera**. — Osoby: Prosper Brona, majętny obywatel — pan *Żółkowski*; Marja jego żona — pani *Rakiewicz*; Baron de Wartgeld, były dyplomata — p. *Grzywiński*; Julja, jego żona — pani *Niewiarowska*; Alfred Darski — p. *Swieszewski*; Florestan Bławatkiewicz — p. *Szymanowski*; Rotmistrz Damazy Koszturski — p. *Adler*; Irena Belmani, śpiewaczka — pani *Borkowska*; Pamela, jej służąca — panna *Gilska*; Rózia służąca Marji — panna *Szczebrowska*; — krotochwila w 1 akcie, ze śpiewkami, **O chlebie i wodzie**. — Osoby: Panna Karfeld, nauczycielka — panna *Bondasiewicz*; Eliza uczennica — panna *Urbanowicz*; Smyczkowski, kompozytor — p. *Damse*. — *Jutro*, w niedzielę, komedje **Postanowienią** i **Cwiartka papieru**.

W SALACH REDUTOWYCH. — *Jutro*, w niedzielę, druga **Maskarada**, w czasie której daną będzie w teatrze rozmaitości, fraszka sceniczna **Lekcja śpiewu**.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Jutro*, w niedzielę, **Koncert orkiestry** pod dyrekcją pp. Lewandowskiego i Kuhnego. — Program: Marsz z tematu „Stabat Mater" Rossiniego, Lewandowskiego; Uwertura z op. „Freischütz", Webera; Arja z op. „Linda", (wyk. na waltorni p. Weck), Donizettego; Hirten-spiele, walc Straussa; Polonez Chopina, aranżowany przez dyrektora Quatriniego; Paryżanka-polka, Syrewicza; Finał 4-go aktu op. „Hugonoci", Meyerbeera, „Na dobitek" obertas-mazur, Lewandowskiego; L'estasi-walc (na żądanie), Arditiego; Arja z opery „Nabuchodonozor" (wykona p. Kuhne), Verdiego; Uwertura z op. „Raymond", Thomasa; Karnawał-galop, Straussa. — Początek o godzinie 4 ej. — Cena wejścia kop. 20.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 z rana do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW I STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dysmańskich). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

TEATR PRZY ULICY HRABIEGO BERGA. — *Ostatni tydzień*. — *Dziś*, w sobotę, **Wielkie przedstawienie trupy Japończyków**, na benefis panny *Omdtu Oide Saturday*. — Początek o godzinie 7-ej wieczorem. — Cena miejsc o połowę zniżona. — *Jutro*, w niedzielę, **dwa Wielkie Przedstawienia**. — Początek 1-go o godz. 4 ej; a 2-go o godzinie 7-ej. — Dzieci na pierwsze przedstawienie płacą *połowę ceny na wszystkie miejsca*.

ORFEUM (przy ulicy Miodowej w domu Lessera). — *Dziś i codziennie*, **sztuki magiczne i obrazy optyczno-fizyczne** p. *Lessera*. — Co trzeci dzień nowy program. — Początek o godzinie 7½ wieczorem.

PRADO (zakład gastronomiczno-spacerowy za rogatkami Wolskiemi, dawniej Ohma). — *Codziennie* jest otwarty.

* W dniu wczorajszym przyjechało koleją żel. warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 596, wyjechało osób 360; — koleją żel. warsz.-petersb. przyjechało osób 118, wyjechało osób 157, — koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 83, wyjechało osób 99; — statkami parowemi przyjechało osób —, wyjechało osób —; — oprócz tego w ogóle przyjechało osób 512, w tej liczbie z zagranicy 30; wyjechało osób 600, w tej liczbie za granicę 48.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 27 (8) b. m., pod adresem, a mianowicie: z używanemi markami: Romanowski w Kłodawie, Apelbaum w Przyrowie, Schultz w Remkowie, Kołbak w Łomży, Major w Kutnie, Szczepański w Hruszniewie, Ożarowski w Butkowie, Kisiakow w Szui, Gubernator Cywilny w Permie, Dyrektor Gimnazjum w Nowgorodzie, Bank w Skopinie, List bez adresu, Masłowski w Zbryżu, — listów miejskich sztuk 6, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt, doręczone nie będą, oraz 12 sztuk listów na koszt, dla wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako znienaklejonemi markami, wyprawione nie będą, i znajdują się w kancelarji pocztamtu do odebrania.

Dnia 27 (8) b. m. i roku, chorych w 8-iu cywilnych szpitalach: przybyło 66, wyzdrowiało 58, umarło 5, pozostało 2059 (mężczyzn 982, kobiet 1077), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 214, kobiet 218.

* W dniu 27 (8) bież. mies. i roku, **urodziło się**: *chrześcjan*: płci męzkiej 10, płci żeńskiej 9; *starozakonnych*: płci męzkiej 5, płci żeńskiej 5; razem 29; — **zawarło śluby małżeńskie**: par: *chrześcjan*: —; *starozakonnych*: —; — **umarło**: *chrześcjan*: płci męzkiej 9, płci żeńskiej 10; *starozakonnych*: płci męzkiej 4, płci żeńskiej 4; razem 27.

Ceny targowe.

dnia 27 Grudnia (8 Stycznia) 1868/9 roku

RODZAJ PRODUKTÓW	Czetwert rsr.	kop.	Korzec od — do ruble	sr.	i kopiejki	
Pszenica	10	88	6	50	6	80
Żyto	8	40	—	—	5	25
Jęczmień	—	—	—	—	—	—
Owies	5	4	3	—	3	15
Groch polny	—	—	—	—	—	—
Kartofle	1	68	—	90	1	5

Pud siana od kop. 25 — 30. Pud słomy od kop. 17½ — 20.

Dowozy: Pszenicy 51; Żyta 14; Jęczmienia —; Owsa 143 czetwerti.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia 27 Grudnia (8 Stycznia) 1868/9 r.

MONETY.	Żądano Rs.	K.	Płacono Rs.	K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	6	2
Dukaty Holenderskie nowe wsztne	—	—	3	42
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	
Pruski Kurant za 100 tal.	—	—	—	
PAPIERY. bez wartości kuponu)				
Obligi Skarbu za rs. 100	77	50	—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—		—	
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	101	50
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę	—	—	50	75
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kuponem	—	—	32	50
„ „ „ bez kuponu	—	—	26	67
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1éj za rs. 100	84	—	83	50
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)	79		78	50
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego	99	50		—
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	67	82	67	50
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs.	58	—		—
5 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	82	—	81	—
6 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100		—		—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100	87	25	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100	—	—	101	
„ Sierpniowe za rs. 100	—	—	100	75
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100	138	50	138	—
„ „ „ 1866 „ 100	135	50	—	—
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego drug. żelaznych rs. 125	—	—	118	67
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2000 za. rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.- Wied, za sztukę	—		—	—
Obligacje Drogi Żel. War. W. po frank 500 za szt.	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100	68	—	67	—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	—	—		—
Akcje Drgi Żel. Warsz. -Terespolskiej za rs. 100	95		94	
Obligacje Kolei Żel-War, Terespol	—	—	90	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	—	—	—	—

WEXLE.

Berlin	100 Tal.	2 m.	108	—	107 85
„	„ „	k. t.	107	85	107 70
Wrocław	„	2 m.	—	—	— —
Gdańsk	„ „	2 m.	—	—	— —
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	163	50	— —
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	7	35	— —
Paryż	300 Frank.	2 m.	87	20	87 60
Wiedeń	150 Zł. W. A	2 m.	91	65	
Petersburg	100 Rsr.	1 m.	100	—	99 83
„	„	k. t.	—	—	— —
Moskwa	„ „	1 m.	99	25	99 —
„	„ „ „	k. t.	—	—	

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. — k. 17 1/9.
* „ „ od Listów Likwidacyjnych — rs. — k. 4 2/9.

KURSA TELEGRAFICZNE.

AJENTURY RUDOLFA OKRĘT

Petersburg dnia 27 Grudnia (8 Stycznia) 1868/9 r.

	za r. sr.
Weksle na Londyn 3 mies.	31 3/4 7/8
„ Hamburg „	29 11/16
„ Amsterdam „	163 3/4
„ Paryż „	343 3/8
„ Berlin 15 dni za 100 Rs.	—
5-ta Pożyczka Stieglitza	—
6-ta „ „	—
7-ma „ Rothschilda	
1-sza „ Promjowa z r. 1864	137 3/4
2-ga „ „ z r. 1866	135
5% Bilety Bankowe	87 1/2
Akcje w-go Tow. dróg żelaz. za 125 Rs.	120 1/2
Obligacje „ „ „ „	—
Akcje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej	94
6% Metaliki	—
4% „ Kupon z Lutego	—
„ „ z Sierpnia	
Imperjały	602
Dyskonto	6%

KURSA TELEGRAFICZNE

AJENTURY RUDOLFA OKRĘT

z Berlina, d. 27 Grudnia (8 Stycznia) 1868/9 roku.

Z PARYZA.	
Renta 3%	70 20
Renta Włoska	54 60
Akcje Kredytu Ruchomego	281
Z LONDYNU	
3% Papiery (Consols)	92 3/4

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

N. D. *8431. Komisja Rządowa Sprawiedliwości.*

Ogłasza, iż Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem, na 270 Posiedzeniu w dniu 18 (30) Października r. b. odbytem, darowiznę sumy rs. 1,400 w akcjach Drogi Żelaznej Warszawsko-Bydgoskiej, na rzecz Warszawskiej gminy Żydowskiej, przez Józefa Lande, aktem urzędowym z dnia 19 (31) Marca r. b. uczynioną i prawnie zaakceptowaną w myśl art. 910 K. C. z zachowaniem praw osób trzecich i pod warunkami w akcie darowizny bliżej oznaczonymi, zatwierdził.

Warszawa d. 12 (24) Grudnia 1868 r.
Członek Komisji,
Rzeczywisty Radca Stanu, K. Łaski.
Naczelnik Wydziału, Puchalski.

N. D. 8008. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 11-го Ноября сего года поступило въ оный прошеніе Гг. Брандона и М. Брауна о выдачѣ иностранцу Рису 10-лѣтней привилегіи на штыри усовершенствованнаго устройства.

Г. Варшава, 26 Ноября 1868 года.

N. D. 8009. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 Ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 12-го Ноября с. г. поступило въ оный прошеніе крестьянина Цикина о выдачѣ ему 5-лѣтней привилегіи на машину для выдѣлки папиросныхъ гильзъ.

Г. Варшава, 26 Ноября 1868 года.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

N. D. *8511. Regent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Z powodu zejścia z tego świata:

1. W dniu 20 Stycznia 1862 r. Barbary Elzbiety Gołębiowskiej wierzycielki sumy rsr. 300 w większej rsr. 1,500 mieszczącej się w dziale IV. pod Nr. 21, na nieruchomości Warszawskiej Nr. 911 zabezpieczonej.

2. w dniu 31 Sierpnia 1858 r. Gabryela Jordan właściciela ostrzeżenia dla rsr. 200 rsr. 200 i rsr. 450 z procentem od dnia 10 (22) Marca 1858 r. i kosztów w dziale IV. pod Nr. 13 na do ach Glina z Siennickiego zabezpieczonego

3. w dniu 30 Sierpnia 1868 r. Karolin-Emilji Lux wierzycielki summ rsr. 10,057 w większej rsr. 17,025 mieszczącej się przez zastrzeżenie z aktu Nr. 6 w dniale IV. wykazu nieruchomości Warszawskiej Nr. 1067 i rsr. 7,500 pod Nr. 20 działu IV. wykazu dóbr Gay z Łęczyckiego zabezpieczonych.

4. w dniu 20 Czerwca 1868 r. Ignacego Puradowskiego wierzyciela sumy rsr. 2,250 pod Nr. 5 ad *a.* i rsr. 300 pod Nr. 5 ad *b.* działu IV. przez zastrzeżenie z aktu Nr. 64 na dobrach Odechów z Łęczyckiego zabezpieczonych, toczą się po tychże postępowania spadkowe do ukończenia których wyznaczyłem termin półroczny na dzień 3 (15) Kwietnia 1869 r. w którym spadkobiercy, legatarjusze i wierzyciele zgłosić się i prawa swe w księgach wieczystych rzeczonych nieruchomości miejskich i dóbr ziemskich meldować winni.

Warszawa dnia 18 (30) Września 1868 r.
Franciszek Rapacki.

N. D. 8467. Am 28 Mai 1863 ist zu Warschau der Brauergeselle Wilhelm Elsner gestorben. Zu seinen muthmaslichen Erben gehört seine Wittwe Bertha Elsner geborne Reinstein, deren Aufenthaltsort unbekannt ist. Dieselbe oder deren Erben werden hierdurch aufgefordert, ihre Rechte auf die Erbschaft des Wilhelm Elsner, welchem aus dem Nachlasse seines Vaters 315 tal. 28 sgr. 2 fen. zugefallen sind, deren Verwaltung durch das unterzeichnete Gericht erfolgt, binnen drei Monaten hier anzumelden.

Waldenburg den 13 November 1868.
Koenigliches Kreis Gericht Abtheilung II.

* * *

W dniu 28 Maja 1863 r. umarł w mieście Warszawie niegdy Wilhelm Elsner czeladnik piwowarski. Do mniemanych sukcesorów jego należy pozostała po nim wdowa Berta z Reinsteinów Elsner, której miejsce pobytu nie jest wiadome. Taż wdowa Elsner więc lub jej sukcesorowie, wzywają się niniejszem, aby prawa swe do spadku po wspomnionym Wilhelmie Elsner, na którego ze spadku ojca jego przypadła suma tal 315 sgr. 28 fen 2 pod zarządem podpisanego Sądu zostająca, w przeciągu trzech miesięcy u nas zameldowali.

Waldenburg dnia 13 Listopada 1868 r.
Królewski Sąd Powiatowy Wydział II.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. *8515. Magistrat Miasta Warszawy*

Podaje się do wiadomości powszechnej że w dniu 7 (19) Stycznia r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń biura Magistratu licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje, a po ich rozpieczętowaniu natychmiast odbytą będzie dalsza pomiędzy obecnemi konkurentami którzy deklarację złożyli, licytacja głośna od najniżej zadeklarowanych cen, na dostawę w ciągu 11 miesięcy 1869 roku to jest: od dnia 1 (13) Lutego r. b. do dnia 1 (13) Stycznia 1870 r. furażu, a mianowicie:

A. dla Warszawskiej Straży Ogniowej.

1. Owsa czetwierti 3,790 czetwiert od rs. pięciu kop. czterdziestu pięciu.
2. Siana pudów 33,330 pud od kop. czterdziestu czterech.
3. Słomy pudów 8,366½ pud od kop. dwudziestu siedmiu i pół.

B. dla Straży Policyjnej.

1. Słomy pudów 3,261⅔ pud od kop. sr. dwudziestu siedmiu i pół.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dostawę, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń, wypiszą jaki odstępują procent od cen powyżej wyszczególnionych.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy głównej ekonomicznej miasta Warszawy, na złożone w tejże vadjum w ilości rs. 3,840 i na koszta ogłoszenia rs. 12 które nieutrzymującemu się przy licytacji, natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w wydziale administracyjnym każdodziennie, wyjąwszy dni świąteczne.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się dostawy w ciągu 11 miesięcy 1869 roku to jest od dnia 1 (13) Lutego r. b. do dnia 1 (13) Stycznia 1870 r.

A. dla Warszawskiej Stary ogniowej.

1. Owsa czetwierti 3,790 po rs. pięć kop. czterdzieści pięć za czetwiert.
2. Siana pudów 33,330 po kop. 44 wyraźnie po kop. czterdziesci cztery za pud.
3. Słomy pudów 8,366½ po kop. sr. dwadzieścia siedm i pół za pud.

B. dla Straży Policyjnej.

1. Słomy pudów 3,261⅔ po kop. dwadzieścia siedm i pół za pud i odstępuję od takowych cen procentów N. N. (pisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rsr. 3,840 i na koszta ogłoszenia rsr. 12 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia N.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko)

Warszawa d. 27 Grudnia (8 Styczsia) 1868/9 r.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu,
Jenerał Major Witkowski.
Naczelnik Kancelarji Zdzitowiecki.

N. D. 8475 *Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4, 5 i 6 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: szafa, komoda, kanapa jesionowe, oraz kanapa, 2 fotele, sześć krzeseł machoniowe i lustro w d. 11 (23) Stycznia 1869 roku o godzinie 1-ej z południa w domu Nr. 2494, przy ulicy Smoczej, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 16 (28) Grudnia 1868 r.
Dobronoki

N. D. 8393. Komisarz Administracyjny Cyrkułów 7 i 8 Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: rondle miedziane i meble, w dniu 14 (26) Stycznia 1869 r. o godzinie 11 z rana, w domu pod Nr. 1006 przy ulicy Krochmalnej, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa dnia 16 (28) Grudnia 1868 r.
A. Gagatnicki.

N. D. *8510. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S wiadomo czynimy, iż na żądanie Antoniny Kaczkowskiej wdowy, obywatelki, jako matki i głównej opiekunki nieletniej Eugenji Kaczkowskiej, oraz w imieniu własnem działającej, w dobrach Bełchatowie, Okręgu Petrokowskim, Gubernji Petrokowskiej zamieszkałej, zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 1775 przy ulicy Sto-Jerskiej zamieszkałego, obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rsr. 9,645 procentów i kosztów od Zygmunta Wójcickiego obywatela, w Warszawie pod Nr. m 1285; Władysława Japowicza obywatela, we wsi Wólka Słupska z przyległościami, w Powiecie Radymińskim zamieszkałych, obudwóch właścicieli dóbr Wólka Słupska, protokułem Stanisława Skierkowskiego, Komornika przy Trybunale tutejszym, w dniu 15 (27) Listopada 1867 r. sporządzonym, w drodze sądowej na przymuszone wywłaszczenie, zajęte i zaaresztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE

Wólka Słupska z przyległościami, składająca się z jednego folwarku Wólka Słupska, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Radyminie w Powiecie dawniej Stanisławowskim, Gubernji Warszawskiej, gminie Zabrodzie położone, jedną księgą wieczystą objęte, mają ogólnej rozległości w sposobie przybliżonym około włók 68 miary nowopolskiej czyli dziesatyn miary rosyjskiej 1020 licząc już z gruntami włościańskiemi, które obejmują około włók 30 czyli diesiatyn 450 w jednym kawale ziemi, niczyją własnością nie przedzielone, odległe od najbliższego miasta Wyszków w Gubernji Łomżyńskiej położone, około wiorst 8 od miasta Powiatowego Radimin przy szosse do Warszawy około wiorst 18, od miasta Zadowa wiorst 14, od miasta Mińska wiorst 42, od miasta Warszawy wiorst 39.

Graniczą na wschód z dobrami Niegów, na południe z dobrami Łaskowo, na zachód z dobrami Dręczew, na północ z dobrami Rybieńkowskiemi, Słomianką i rzeką Bugiem. Znajdują się w posiadaniu i użytkowaniu dochodów samych dłużników Zygmunta Wójcickiego i Władysława Japowicza.

Zabudowania dworskie są następujące:

1. Dom dworem zwany o trzech kominach murowanych nad dach, gontami kryty, z piwnicami murowanemi, z trzech stron ma okien oszklonych na parterze 12, z frontu przystawka z desek i łat, w której okno oszklone jedno.
2. Dom folwarczny z drzewa z kominem murowanym, dach gontami kryty, okien 9 i drzwi 3.
3. Przystawka czyli drwalnia z drzewa i łat, dach gontami kryty.
4. Holendernia z cegły murowana, dach deskami kryty, drzwi 9, okien 18.
5. Kloaka z desek deskami kryta.
6. Stajnia murowana dach gontami kryty, drzwi troje.
7. Szopa na słupach z drzewa pod gontami z dwiema ścianami otwartem.
8. Stodoła z bali na słupach murowanych pod słomą i w niej młockarnia i sieczkarnia.
9. Szopa (bróg) z drzewa dach słomą kryty.
10. Budynek z bali pod gontami.
11. Chlewek z bali w węgieł zbudowany pod gontem.
12. Studnia balami ocembrowa.
13. Podwórze (dziedziniec) w pośrodku powyższych zabudowań, obszerny, niebrukowany, z bramą drewnianą.
14. Budynek w ogrodzie z drzewa w węgieł zbudowany, pod gontem.
15. Kloaka z desek pod gontem.
16. Domek z drzewa pod gontem, o jednym kominie i oknie.
17. Studzienka balami ocembrowana, nad którą i daszek.
18. Przed dworem ad 10 dość obszerny dziedziniec niebrukowany, sztachetami obwiedziony, z bramą wjezdną, sztachetami przy niej żelaznemi.
19. Ogród podzielony na 3 części, owocowy, warzywny i inspektowy.
20. Jezior mało zarybionych dwa.
21. Chałupa z drzewa na podmurowaniu pod słomą.
22. Sernik z drzewa pod gontem
23. Chałupa, czworak z drzewa, na podmurowaniu, o jednym kominie murowanym, słomą kryta.
24. Chałupa czworak z drzewa, pod słomą, na podmurowaniu.
25. Karczma z drzewa pod gontem, o jednym kominie murowanym.
26. Kuźnia z drzewa o jednym kominie murowanym nad dach z desek.

Obszerniejsze opisanie powyżej zajętych dóbr ziemskich, znajduje się w akcie zajęcia, u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego, Obrońcy przy Senacie w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Wójtowi gminy Zabrodzie, do której to gminy dobra ziemskie Wólka Słupska należy, Janowi Kuster we wsi Kicinach urzędującemu i zamieszkałemu, na ręce Tomasza Dąbrowskiego Pisarza gminy, do tego upoważnionego.
2. Aleksandrowi Kowalskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Radiminie, tamże zamieszkałemu i urzędującemu, do rąk własnych samemu.

Obudwom dnia 23 Grudnia 1867 r. (4 Stycznia 1868 r.).

Wniesione do księgi wieczystej dóbr Wólka Słupska, w Okręgu Stanisławowskim, dnia 26 Grudnia 1867 r. (7 Stycznia 1868 roku), a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 rano, dnia 23 Lutego (6 Marca) 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki, Odrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 9 (21) Stycznia 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa dnia 9 (21) Stycznia 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach 23 Lutego (6 Marca), 8 (20) Marca i 22 Marca (3 Kwietnia) 1868 roku, trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dóbr ziemskich Wólka Słupska z przyległościami, dawniej w Powiecie Stanisławowskim obecnie Radimińskim, Gubernji Warszawskiej położonych, Trybunał wyrokiem daty 22 Marca (3 Kwietnia) 1868 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonych dóbr, na dzień 18 (30) Kwietnia 1868 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I-ym, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia, zacznie się od sumy rs. 10,000, jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego, zaś w terminie ostatecznym o 1⅔ części szacunku przez biegłych w taksie sądowej wynaleźć się mianego.

Warszawa d. 25 Marca (6 Kwietnia) 1868 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym dobra ziemskie Wólka Słupska, przysądzone zostały przygotowawczo Teodorowi Łąckiemu, Obrońcy przy Senacie za sumę rsr. 10,000 i Trybunał wyrokiem z dnia 19 Kwietnia (1 Maja) 1868 roku zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonych dóbr, na dzień 18 (30) Czerwca 1868 r. godzinę 10-tą rano, lecz takowy z powodu zaszłych sporów nie przyszedł do skutku, przeto Trybunał wyrokiem ilacyjnym daty 19 Czerwca (1 Lipca) 1868 r. zapadłym, wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonych dóbr Wólka Słupska, na dzień 11 (23) Lipca 1868 roku godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, pod Nr. 549, przy ulicy Długiej. Licytacja zacznie się od sumy rs 15,358 kop. 73⅓, jako ⅔ części szacunku przez biegłych w taksie sądowej wynalezionego.

Warszawa d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1868 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym dobra Wólka Słupska przysądzone zostały za sumę rsr. 18,501 Władysławowi Otto Patronowi, który pod dniem 11 (23) Października 1868 r. w kancelarji Pisarza Trybunału złożył deklarację, iż rzeczone dobra nabył na rzecz Antoniego Romann obywatela w Wólce Słupskiej zamieszkałego, który deklarację powyższą zaakceptował. Ponieważ Antoni Romann warunkom licytacyjnym zadość nie uczynił, wyroku adjudykacyjnego nie wyjął, jak dowodzi świadectwo Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie z d. 18 (30) Grudnia 1868 r., przeto na żądanie Szmula Askanazjer handlującego w Warszawie pod Nr. 1118*a.* zamieszkałego, a zamieszkanie prawne w Warszawie pod Nr. 556 u Artura Bardzkiego Patrona Trybunału obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 500 z procentem i kosztami wysta wiają się na publiczną sprzedaż w drodze subhastacji Dobra Ziemskie Wólka Słupska z przyległościami wyżej z położenia i szczegółów opisane, a to na risico i niebezpieczeństwo Antoniego Romann, na zasadzie powołanego świadectwa Pisarza Trybunału, oraz artykułów 737, 738, 739 i następnych K. P. S.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych powtórnej sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w

miejscu zwykłych posiedzeń pod Nr. 549 o godzinie 10 rano w dniu 24 Stycznia (5 Lutego) 1868 r.

Sprzedażą tą dyrygować będzie Artur Bardzki Patron jako Obrońca Szmula Askanajzer, którego zamieszkanie wyżej jest wskazane.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 18,501 jako licitum przez Antoniego Romann postąpionego.

Warszawa d. 24 Grudn. (5 Stycz.) 1868/9 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 8503. *Komornik przy Trybunale Cywilnym w Warszawie.*

Podaje do publicznej wiadomości, że prawnie zajęte ruchomości w drodze egzekucji sądowej przez publiczną licytację, w Warszawie na targach publicznych sprzedane będą, a mianowicie: w dniu 30 Grudnia (11 Stycznia) 1868/9 r. o godz. 10 z rana na targu Muranów, bielizna męzka, damska i stołowa, a w dniu 6 (18) Stycznia 1869 r. o godzinie 11 z rana, na targu Sewerynów łokcie, koszulki do pieniędzy, wagi francuzkie, miara inżynierska, pugilares, ołówki, rajsajg. obsadki do stalówek, stalówki, maszynka do odświeżania powietrza, kapsle do wina, dziadek do orzechów, przycisk kamienny, futeralik i 4 szkiełka w kształcie muszelek, oczy wyobrażających, teka, szlafrok, barometr, dywaniki, szczyzoryk, szczypce i haczyk żelazne, kreszpanki, linija, szczotka, woreczek, różne obrazy i fotografja, brzytwa, paski do brzytew, lusterko, browcy do firanek, lampy, kosz, snkna kawał, obić papierowych przeszło 1500 rolek, szlaków do obić paczek 158 i kawałków 164, ceraty różne, burdiurki introligatorskie, mapy różne i zegarek złoty z łańcuszkiem na szyję i kluczykiem; który w dniach 2 (14), 3 (15) i 4 (16) Stycznia 1869 r. każdodziennie od godz. 1 do 6 z południa w kancelarji mojej pod Nr. 280 w Warszawie, na widok publiczny wystawiony będzie.

Warszawa d. 27 Grud. (8 Stycz.) 1868/9 r.
Napoleon *Mierkowski*,

N. D. 8527. *Судебный Приставъ при Апелляціонномъ Судѣ Царства Польскаго.*

Извѣщаю публику, что 30 Декабря (11 Января) 1868/9 г. въ 9 часовъ, на базарѣ въ Новомъ-Мѣстѣ, мебель магоніовая, гардеробъ мужескій и т. п.; 2 (14) Января въ 10 часовъ за Желѣзною брамою, мебель ясеновая, часы стѣнныя, разная посуда и т. п.; 2 (14) Января въ 9 часовъ на Муранові; 3 (15) Января въ 10 часовъ, въ Старомъ Мѣстѣ: мебель ясеновая, подсвѣчникъ мѣдный висящій, гардеробъ и бѣлье мужеское, книжки еврейскія, муки шесть мѣшковъ и т. п., какъ законно описанныя за долги движимости, съ публичныхъ торговъ будутъ проданы.

Варшава, 28 Декаб. (9 Января) 1868/9 г.
Станиславъ *Навроцкій*.

N. D. 8519 Prawnie zajęte ruchomości a mianowicie: meble machoniowe, jesionowe, naczynia stolarskie, towary żelazne, dwa zegarki srebrne, kolczyki złote, serweta kolorowa, kamizelki i t. p., sprzedane zostaną w d. 30 Grudnia (11 Stycznia) 1868/9 r. o godz. 10 rano na Muranowie, w d. 31 (12) t. m. i r. o godz. 10 rano na Nowem Mieście, o godz. 11 rano pod trzema Krzyżami i w d. 6 (18) Stycznia 1869 r. o godz. 10 rano na Grzybowie a o 11 na Starem Mieście w Warszawie przez publiczną licytację.

Nowicki, Komornik.

N. D. 8520. Wiadomo czynię iż w egzekucji Sądowej zajęta nieruchomość z dochodami w Warszawie pod Nr. 1653 przy ulicy Wspólnej i Hożej, wydzierżawioną będzie przez publiczną licytację na rok jeden, poczynając od d. 20 Marca (1 Kwietnia) 1869 r. do tegoż d. i m. 1870 r. Termin licytacji przed podpisanym Komornikiem na gruncie takowej na d. 22 Sty(3 Lutego) 1869 r. godz. 1 z południa jest oznaczony, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,367 a każdy przystępujący do licytacji złoży na ręce Komornika vadium rs. 200, które nie utrzymującemu się natychmiast powrócone będzie. Warunki licytacji przejrzane być mogą w każdym czasie w kancelarji podpisanego Komornika w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 543.

Nowicki, Komornik p. T. C. w W.

N. D. 8504. Wiadomo czynię, iż prawie zajęte ruchomości, jako to: meble jesionowe, machoniowe, zegary, lustra, lampy i t. p. w dniu 30 Grudnia (11 Stycznia) 1868/9 r. o godzinie 10 z rana na targu Grzybów w Warszawie; w dniu 2 (14) Stycznia r. b. o godzinie 11 z rana we wsi Służewcu, rozmaite meble, inwentarze, żywe i martwe, pszenica, żyto, owies i t. p. przez publiczną licytacją sprzedane będą.

Markiewicz Komornik.

N. D. 8505. W dniu 30 Grudnia (11 Stycznia) 1868/9 r. o godzinie 10 z rana w Warszawie na placu targowym około trzech krzyży (Aleksandryjski) zwany, prawnie zajęte ruchomości, a mianowicie: kanapa, fotele, 6 krzeseł i biórko machoniowe, krzesła wiedeńskie, stół orzechowy, komoda, sofa, szafa jesionowe, lustro i t. p. przez publiczną licytację sprzedanemi zostaną.

Jan Orłowski Komornik.

N. D. 8540. Prawnie zajęte ruchomości, jako to: meble palisandrowe, samowary, zegarek kieszonkowy, meble jesionowe i t. d., sprzedane zostaną przez publiczną licytację w d. 3 (15) Stycznia 1869 r. na placu Grzybów zwanym o godz. 10 z rana.

Warszawa d. 28 Grud. (9 Stycz.) 1868/9 r.

Wierzchaczewski, Komornik.

DONIESIENIA PRYWATNE.

N. D. 8459.

KALENDARZ ILLUSTROWANY

wydany nakładem

Jana Jaworskiego,

od lat 5-ciu wychodzący, opuścił prasę drukarską **na rok 1869** w 30 arkuszach ścisłego druku z **65** drzeworytami w tekście.

Cały kalendarz rozpada się na 4 części, a mianowicie: Kościelną i Astronomiczną. Rzeczy bieżących, literacką i informacyjno-statystyczną.

Część rzeczy bieżących, obejmuje kronikę roczną i 19 przeglądów sprawozdawczych z różnych gałęzi wiedzy ludzkiej w ciągu roku 1867 i 1868 spełnionych jako fakta.

Wyliczymy nazwiska literatów, którzy przyjęli udział we współpracownictwie w tem wydawnictwie, a mianowicie: Skimborowicz Hipolit, Wołody Skiba, Józef Sporny, Bełcikowski Adam, Gerson Wojciech, Adam i Władysław Wiśliccy, Franciszek Tegazzo, Wincenty Niewiadomski. N. Milkuszyc, Faustyn Cengler, Zygmunt Dobieszewski, Wincenty Korotyński, Oskar Kolberg, Franciszek Krupiński, Jan Chęciński, Zygmunt Gawarecki, L. Kraszewski. Teofil Nowosielski, Wincenty Pol, Lucjan Paprocki, Franciszek Gumowski, Mieczyński Adam i inni.

Częścią artystyczną kierował Tegazzo, Informacyjno-statystyczną Aleksander Makowiecki.

Skład Główny w drukarni **Jana Jaworskiego,** *przy ulicy Krakowskie-Przedmieście Nr. 415*, oprócz Składu Głównego u Wydawcy, sprzedaje się we wszystkich Księgarniach i Składach materjałów piśmiennych po **Rsr. 1 za egzemplarz.**

N. D. 8375. **Redakcja Gazety Handlowej** podaje do wiadomości powszechnej, że

KALENDARZ HANDLOWY

na rok 1869,

przesyła wszystkim żądającym czy to na prowincją lub też do Cesarstwa, za nadesłaniem do Redakcji:

Rsr. 1 za egzemplarz bez oprawy.

Rs. 1 kop. 25 za egzemplarz oprawny.

N. D. 8348. Oprócz dotąd istniejących już Magazynów

FABRYKA

Wyrobów Lnianych w Żyrardowie,

otworzyła świeżo **dna nowe Składy komisowe:** w Kutnie u pana Abr. Hirschberg i w Włocławku u pana B. Hufnagel, w których wszelkiego rodzaju **płótna** i inne wyroby lniane, jak również **worki bez szwu i płaty dla Fabryk Cukru,** po cenach stałych fabrycznych nabywane lub zamawiane być mogą. 3—18896

N. D. 8526.

CENNIK NASION,

Georgin i t. d. na rok 1869 wydrukowanym został, i na żądanie Szanownym Amatorom ogrodnictwa natychmiast bezpłatnie wysyłanym i wydawanym będzie.

1—19107 **BRACIA HOSER.**

N. D. 8422.

Józef **Zborowski** Rejent Kancelarji w mieście Częstochowie, mieszka przy ulicy Panny Marji w pierwszej alei w domu W-ej Morawskiej pod Nr. 64, na pierwszem piętrze i tam czynności Notarjalne przyjmuje. (19131)

N. D. 8419.

UPRZYWILEJOWANA

FABRYKA

TABACZNA

BRACI POLAKIEWICZ

Podaje do powszechnej wiadomości, że wyrabia obecnie **nowe Papierosy** w 3-ch gatunkach, a mianowicie:

1. **Aromatiques** zwijane, po cenie rs. 1 kop. 30 za sto sztuk, a kop. 13 za 10 szt.
2. **Aromatiques** zwijane (maiejsze), po cenie rsr. 1 kop. 20 za sto sztuk i kop. 12 za 10 sztuk.
3. **Aromatiques** nasypywane, po cenie rsr. 1 kop. 20 za sto sztuk i kop. 12 za 10 sztuk.

Papierosy te posiadają wszystkie zalety jakie tylko w nich mogą być pożądane. Do fabrykacji ich użyty jest najdroższy turecki tytoń, posiadają **zapach prześliczny, smak delikatny,** obok wytwornej zewnętrzności i w ogóle Fabryka może zaręczyć Szanownej Publiczności, powołując się na swą reputację i na zyskane na wystawach publicznych zaszczytne uznanie, i daleką będąc od wszelkiej szarlatanerji, że papierosy te przewyższają wszystkie inne tak krajowe jako też i sprowadzane jakie dotąd ukazywały się w Warszawie.

N. D. 8354.

POŻYCZKA LOTERYJNA ROSYJSKA

Iej EMISJI.

Ciągnienie tej pożyczki odbędzie się w Petersburgu **dnia 2 (14) Stycznia 1869 roku.**

Główne wygrane są: **Rsr. 200,000, 75,000, 40,000, 25,000, 3 po 10,000** i wiele pomniejszych.

w obu moich kantorach:

na Krakowskiem Przedmieściu wprost b. odwachu, i na Nowym Świecie w domu Hr. Stadnickiego,

można nabyć powyższą pożyczkę za zaliczeniem **Rsr. 20** na każdą akcję; resztującą zaś należność rozkładam, stosownie do życzenia **na 6, 12 lub 18 rat** miesięcznych i wydaję na takową zakupioną akcję stosowne świadectwo na stemplu z wymienieniem Numeru i Serji zakupionej Akcji i z zapewnieniem, **że wszelka wygrana jaka padnie na takową w czasie wnoszonych rat, do kupującego należy.**

Osoby na prowincji zamieszkałe, za przysłaniem **po Rs. 20** na każdą akcję, mogą otrzymać odpowiednią ilość świadectw zaraz odwrotną pocztą.

MAURYCY NELKEN

Kupiec 1ej Gildji

i Główny Kolektor Loterji Królestwa Polskiego.

N. D. 8502.

Kursy Publiczne Języka Ruskiego.

Za pozwoleniem Zwierzchności, Radca Dworu Pan v. Bulmerincq, Nauczyciel Języka i Literatury Ruskiej w Szkole Głównej Niemieckiej, zamierza w mieszkaniu swojem **otworzyć Kursy publiczne języka ruskiego,** od dnia 3 (15) Stycznia 1869 r.

Praktyczne ćwiczenia w języku ruskim będą dwojakiego rodzaju: 1-mo we Wtorki i Piątki, od godziny 6 do 7½ wieczorem dla początkujących; 2-do we Środy i Soboty, w tychże godzinach dla takich, którzy wprawdzie już obeznani z językiem ruskim, ale w wymawianiu i doborze wyrazów nie mają jeszcze dostatecznej wprawy: przytem będą objaśnienia reguł gramatycznych i czytania lżejszych autorów.

Kurs składa się z 20-tu lekcji, a wynagrodzenie za niego wynosi rsr. 10.

Bliższą wiadomość udzieli Pan von Bulmerincq w miesdkaniu swojem, **ulica Widok Nr. 17** (nowy), codziennie od godziny 3-ej do 6-ej po południu. 1—19050

N. D. 8506. Następujące **trzy prima weksle,** żyrowane na zlecenie Em. Lohnstojn et Comp. **zaginęły. Ostrzegam** zatem, aby nikt takowych **nie nabywał,** bo stosowne kroki u akceptantów **poczynione zostały.**

1. Na ruble srebrem **400,** wystawiony w mieście Łodzi dnia 11 Sierpnia 1868 r., trasowany przez Edwarda Hentschel w mieście Łodzi na własne zlecenie, a akceptowany przez B. Kaffehaus, zaś płatny u M. Spielrejn w Warszawie dnia 10 Listopada roku 1868.

2. Na ruble **465 kop. 83,** wystawiony w Łodzi dnia 11 Sierpnia 1868 r., trasowany przez B. Kaffehaus, na zlecenie Edwarda Hentschel na M. Spielerajn w Warszawie, płatuy dnia 20 Listopada 1868 r.

3. Na ruble **286 kop. 94,** wystawiony w Rydze d. 28 Sierpnia 1868 r. na miesięcy trzy, trasowany przez M. S. Rubinstejn na własne zlecenie, akceptowany przez S. M. Abelmann, a żyrowany przez M. S. Rubinstejna, na zlecenie Edwarda Hentschel.

Wincenty Grobicki, Mecenas.

N. D. 8501.

NASIONA SOSNOWE,

równie jak i innych drzew leśnych, w świeżym i pewnym gatunku, sadzonki sosen, świerków, dębów i t. p. do hodowli lasu lub zakładania parków, **sprzedaje jak najtaniej** i dostarcza na żądanie.

Cenniki dają się darmo

Schoenthal pod Sagan w Szlązku Pruskim.

H. Gaertner.

N. D. 8420.

Dokument na rs. 550 przez Kazimierza Godlewskiego na rzecz ś. p. Daniela Iwanckier dnia 15 Października 1853 r. wystawiony z Akt W-mu Edwardowi Aweyde Patronowi w Suwałkach powierzonych, zaginął. Uprasza się szanownego znalazcę, aby takowy raczył zwrócić do rąk Józefa Iwanckier Nauczyciela prywatnego pod Nr. 794 lit. A. zamieszkałego za wynagrodzeniem, jeśli żądać będzie; nadmieniając, iż żadnej korzyści z niego mieć nie może stosowne bowiem zastrzeżenie uczynionem zostało.

za Józefa Iwanckier, (19222)
Rudolf Rykowski, Obrońca Sądowy.

N. D. 8481. Na Bindudzie nad Pilicą, leżą z lasów dóbr Nowomieskich, w zimę bieżącą spuszczono 2,000 sztuk silnych i bardzo silnych budulców około 50 kóp desek od 1 do 4 cali grubości na tartaku rznięte,

i 1,800 sztuk obrabianych belek, na które kupców zaprasza.

Teodorowo pod Nowem-miastem nad Pilicą w Grudniu 1868 r.

Nakunst, Nadleśniczy.

W Drukarni Rządowej, Okręgu Naukowego Warszawskiego. — Za pozwoleniem Cenzury.

(Dalszy ciąg Obwieszczeń w Dodatku.)

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 8514. *Варшавское Губернское Правленіе.*

Вслѣдствіе двоекратной безуспѣшности торговъ, для произведенія коихъ были назначены сроки на 9 и 23 сего Декабря, Губернское Правленіе симъ объявляетъ, что 2 (14) Января 1869 г. въ 12 часовъ утра, будутъ производиться въ Варшавскомъ Губернскомъ Правленіи новые изустные торги, съ пониженіемъ на поставку, въ продолженіи одного года, около 400 пудовъ сырой пеньки, для фабрики Варшавской Уголовной тюрьмы, и около 30 пудовъ льна для прядильни Брестъ-Куявской тюрьмы, считая срокъ поставки частьями, съ 1 (13) Января 1869 г. по тоже число 1870 г.

Торги эти предположено начать съ возвышенной цѣны 7 р. с. за одинъ пудъ пеньки и 9 р. с. за одинъ пудъ льна.

Условія поставки будутъ предъявляемы желающимъ ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней, въ присутственное время, въ пріемномъ залѣ Губернскаго Правленія.

Г. Варшава, 27 Декабря 1868 года.

Вице-Губернаторъ, Даниловъ.
Совѣтникъ, Пухальскій.
Старшій Дѣлопроизводитель, Яновскій.

N. D. 8440. *Люблинское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ во всеобщее свѣденіе, что по случаю несостоявшихся въ первомъ срокѣ 7 (19) Ноября 1868 г. торговъ на аренду дохода отъ продажи питей на крестьянскихъ и дворовыхъ земляхъ имѣній: Ординаціи Замойской, Люхова и Надржечѣ Майдана, Бѣлгорайскаго Уѣзда, на періодъ 20 Августа (1 Сентября) 1868 г., по 1 (13) Января 1870 г., 4 (16) Января) 1869 г. съ 9 часовъ утра, будутъ производиться въ Бѣлгорайскомъ Уѣздномъ Управленіи, отъ уменьшенныхъ 1/4 частію сумъ, вторичные изустные (in plus) торги, на аренду помянутаго дохода въ вышепоказанныхъ имѣніяхъ, на періодъ съ 20 Августа (1 Сентября) 1868 г., по 1 (13) Января 1870 г. а именно: въ

1. Въ имѣніи Ординаціи Замойской, составляющемъ 13 гминъ Бѣлгорайскаго Уѣзда и заключающемъ въ себѣ 154 селеній-деревень и фольварковъ, съ 7765 крестьянскими и дворовыми усадьбами, начиная торги отъ сумы 17640 руб. 69 1/2 коп. за все вышеозначенное время аренды, съ тѣмъ однакожъ, что пропинаціонный доходъ, въ имѣніи ординаціи Замойской, будетъ отдаваться въ аренду съ торговъ по частямъ, то есть съ 3-хъ частей отдѣльно.

а) съ 1 части состоящей изъ 4 гминъ, начиная торги отъ сумы 5,088 руб. 31 1/2 коп.

б) съ 2 части состоящей изъ 5 гминъ, начиная торги отъ сумы 6,402 р. 26 1/2 к. и

в) съ 3 части состоящей изъ 4 гминъ, начиная торги отъ сумы 6,150 р. 11 1/2 к.

2. Въ маіоратномъ имѣніи Люховѣ состоящемъ изъ деревень: Люховъ дольный и Бюховъ гурный, въ которыхъ крестьянскихъ и дворовыхъ усадьбъ 224, начиная торги отъ сумы 514 руб. 44 коп. за все вышеозначенное время аренды, и

3. Въ имѣніи Надржече-Майданъ, состоящемъ изъ одной деревни Надржече-Майданъ, въ которой крестьянскихъ и дворовыхъ усадьбъ 21, начиная торги отъ сумы 45 руб. 21 коп. за все выше означенное время аренды.

Въ торгахъ на взятіе въ аренду права продажи питей (пропинаціи) въ помянутихъ имѣніяхъ, могутъ участвовать всѣ вообще лица, имѣющія на основаніи изложенныхъ въ Уставѣ о питейномъ сборѣ въ Царствѣ Польскомъ правилъ, право на раздробительную торговлю питьями въ деревняхъ.

Желающіе участвовать въ торгахъ, обязаны представить соотвѣтственный вадіальнѣй залогъ наличными деньгами, или процентными бумагами Царства или Имперіи, которыя разрѣшено принимать на залоги, залогъ этотъ долженъ составлять 1/4 часть сумы отъ которой назначено начать торги и лицамъ отказавшимся отъ дальнѣйшаго соискательства будетъ возвращенъ немедленно послѣ отказа ихъ.

Означенный пропинаціонный доходъ останется за предложившимъ на торгахъ самую выжшую за оный суму и вадіальный его залогъ удерживается до времени представленія имъ надлежащаго залога по арендѣ.

Залогъ по арендѣ долженъ составлять 1/4 часть объявленной на торгахъ арендной платы и долженъ быть представленъ въ Яновское Окружное Казначейство въ теченіи 15 дней по исходѣ торговъ.

Арендаторъ по поводу позднаго вступленія въ аренду, не будетъ имѣть права простирать претензій къ казнѣ.

Прочія подробныя условія на аренду пропинаціоннаго дохода въ выше показанныхъ мѣстностяхъ, могутъ быть пересмотриваемы во всякое время, въ присутственные часы въ Бѣлгорайскомъ Уѣздномъ Управленіи.

г. Люблинъ 18 (30) Декабря 1868 года.

Совѣтникъ, Кузьминскій.

N. D. 8206. *Кѣлецкій Гражданскій Трибуналъ.*

Симъ объявляется во всеобщее свѣдѣніе: что на основаній правилъ о торгахъ изданныхъ 16 (28) Мая 1833 г. и 3 (15) Сентября 1840 г. и предписаніе Правительственной Комисіи Юстицій отъ 13 (25) Іюня с. г. N. 6095 присутствіи Гражданскаго Трибунала, въ домѣ по Эмеритахъ, произведены будутъ 19 (31) Января 1869 публичные торги (in minus) посредствомъ запечатанныхъ объявленій между соискателями подавшими оныя переторжкою на одинъ годъ, начиная съ 1 (13) Января 1869 г., по тоже число 1870 г. поставку дровъ, свѣчей и канцелярскихъ матеріяловъ, для здѣшняго Трибунала, Управленія Царскаго Прокурора, Мироваго Суда и Архива древнихъ актовъ отъ слѣдующихъ цѣнъ:

1. За полукубическую сажень сосновыхъ дровъ 2 р.
2. За фунтъ сальныхъ свѣчей 20 коп.
3. За фунтъ стеариновыхъ свѣчей 32 коп.
4. За фунтъ сургучу отъ 60 коп. до 1 р. 20 коп.
5. За стопу рапортовой бумаги 3 руб. 75 коп.
6. За стопу канцелярской бумаги 2 р. 40 коп.
7. За стопу бѣлой бумаги 1 р. 50 коп.
8. За стопу сѣрой бумаги 1 р. 27 1/2 к.
9. За стопу толстой бумаги на обвѣртку къ дѣламъ 1 р. 80 коп.
10. За стопу регестровой бумаги 3 р.
11. За одну дистну цвѣтной бумаги 36 коп.
12. За одну дистну обвѣрточной бумаги 30 коп.
13. За одну связку перъ 15 коп.
14. За одну бутелву чернилы 50 к.
15. За дюжину черныхъ карандажей 75 коп.
16. За дюжину красныхъ карандажей 90 коп.
17. За сто большихъ конвертовъ 30 к.
18. За одинъ мотокъ сѣрыхъ нитокъ 20 коп.
19. За лотъ офиціяльныхъ нитокъ 30 коп.
20. За дюжину иголъ 12 коп.
21. За шестьдесятъ просфиръ 60 коп.
22. За одинъ фунтъ симы (szpagatu) 60 коп.
23. За одинъ ящикъ спичекъ 20 коп.

Желающій принять на себя означенную поставку объяванъ къ сроку представить или прислать на имя Предсѣдателя Трибунала запѣчатанное объявленіе составленное во прилагаемой у сего формѣ съ поясненіемъ въ таковомъ цифрами и прописью цѣнъ по какимъ принимаетъ на себя поставку.

Къ помянутому объявленію должно быть приложено доказательство казначейства на представленной туда временный залогъ (vadium) въ 30 р. наличными деньгами, закадными или ликвидаціонными листами. Окончательный срокъ для подачи объявленій назначается до 10 часовъ утра въ день назначенный для торговъ.

По распѣчатаній представленныхъ къ сроку для торговъ обѣявленій въ вышесказанномъ присутствіи въ случаѣ если не сколько лицъ объявили одинакувую цѣну то произведена будетъ между подавшими объявленія соискателями, гласная переторжка (in minus) отъ самыхъ выгоднѣйшихъ для казны предложенныхъ цѣнъ; а потому подавшій объявленіе долженъ лично или чрезъ уполномоченнаго законнымъ порядкомъ повѣреннаго, явиться къ сроку назначенному для торговъ и до производства таковыхъ, подписать торговыя условія, въ докатательство знанія оныхъ, тотъ кто не представить къ назначенному сроку запѣчатаннаго объявленія поданныя, или присланныя послѣ истеченія назначеннаго срока, или не по формѣ или безъ соблюденія порядка указаннаго 17 статьи правилъ 16 (28) Мая 1833 года или съ подчистками поправками, писанныя цифрами безъ прописьи, или заключающія въ себѣ предложенія противныя торговымъ условіямъ, наконецъ предстаавленныя безъ пріобщенія къ оныхъ доказательства на внесенный временный залогъ, не будутъ приняты.

Наконецъ объявляется, что тотъ за кѣмъ останется подрядъ на торгахъ, обязанъ тотъ часъ послѣ утвержденія сихъ торовъ представить въ видѣ постояннаго залога 83 руб. включая въ то временный залогъ и что торговыя условія будутъ показаны желающимъ. Въ канцеляріи Писаря Трибунала ежедневно съ 9 часовъ утра до 1 часа по полудни за исключеніемъ воскресныхъ и праздничныхъ дней.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Кѣлецкаго Гражданскаго Трибунала отъ (такого то числа) с. г. за N. такимъ то) опубликованнаго въ газетахъ симъ объявляю, что принимаю на себя годичную, начиная съ 1 (13) Января 1869 г. по тоже число 1870 г. поставку дровъ, свѣчей и другихъ канцелярскихъ матеріяловъ для Трибунала, Управленія Царскаго Прокурора, Мироваго Суда и Архива древнихъ актовъ по слѣдующимъ цѣнамъ:

1. За полубическую сажень дровъ 00 руб. 00 к.
прописью.
2. За фунтъ свѣчей 00 руб. 00 к.
прописью, и прочіе.

Подвергаясь всѣмъ обязательствамъ поясненнымъ въ торговыхъ условіяхъ, которыя мнѣ въ точности извѣстны.

Доказательство казначейства (такого то) на представленный залогъ въ 30 руб. (прописью) тридцать рублей, при семъ прилагаю.

Доказетельство сіе въ случаѣ отказа отъ торговъ самъ получу обратно. Мѣсто постояннаго жительства моего въ . . . . . (написать четко), городъ, улицу, N. дома, число, имя и фамилію.

Г. Кѣльцы, 3 (15) Декабря 1868 г.

Предсѣдатель, Статскій Совѣтникъ, Павловскій.

N. D. 8224. *Главная Воспитательница Холмскаго Греко-Унятскаго Женскаго Училища.*

Хозяйственный Комитетъ Холмскаго Грекоунятскаго Женскаго Училища, симъ объявляетъ, что на основаніи разрѣшенія начальника холмской учебной дирекціи отъ 2-го Декабря с. г. за N. 5704/5998 въ канцеляріи того же училища, 30 текущаго Декабря, въ 11 часовъ утра, будутъ производиться публичные торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій съ гласною по распечатаніи сихъ объявленій, между соискателями подавшими оныя переторжкою на отдачу съ подряда доставки потребныхъ для училища въ 1869 году съѣстныхъ и другихъ матеріяловъ и предметовъ, а именно:

663 п. 13 ф. воловаго мяса отъ 2 р. 40 к. за пудъ.
73 п. 19 лот. сахару отъ 8 р. за пудъ.
75 п. 2 1/2 ф. бѣлаго хлѣба отъ 3 руб. за пудъ.
417 п. 22 1/2 ф. ситнаго хлѣба отъ 1 руб. 40 к. за пудъ.
1081 п. 17 ф. чернаго хлѣба отъ 1 руб. за пудъ.
41 п. 18 ф. коровьяго масла отъ 8 руб. 90 к. за пудъ.
36 п. 16 ф. простой соли отъ 1 руб. за пудъ.
4 п. бѣлой соли отъ 1 р. 20 к. за пудъ.
90 п. муки пшеничной отъ 2 р. за пудъ.
338 гарнцевъ гречневой крупы отъ 24 к. за гарн.
260 гарнц. пшена отъ 35 к. за гарнц. за
182 гарнца ячной крупы отъ 18 к. гарн.
105 гарн. гороху отъ 18 к. за гарн.
22 п. 4 ф. рису отъ 4 р. за пудъ.
48 гарнцевъ шанной крупы отъ 44 коп. за гарн.
4 гарнца овсяной крупы отъ 50 к. за гарн.
9 п. ржаной муки отъ 1 р. 20 коп. за пудъ.
3 п. 17 ф. картофельной муки отъ 5 руб. за пудъ.
2 п. 32 ф. фасоли отъ 1 р. 20 к. за пудъ.
16 гарн. постнаго масла отъ 1 р. 25 к. за гарн.
4 п. подсолнечнаго масла отъ 6 руб. за пудъ.
14 п. 24 1/2 ф. свиннаго сала отъ 7 р. 20 за пудъ.
7 ф. прованскаго масла отъ 30 к. за ф.
1 п. 30 ф. грибовъ отъ 24 р. за пудъ.
11 гарнц. топленаго свиннаго сала отъ 1 р. 60 к. за гарн.
60 п. 23 ф. свѣжей рыбы отъ 4 р. за пудъ.
3926 квартъ коровьяго молока отъ 5 к. за квар.
225 кварт сметаны отъ 18 к. за квар.
1 пудъ снѣтковъ отъ 10 р. за пудъ.
78 квартъ дрожжей отъ 20 к. за квар.
984 сельди отъ 4 к. за одинъ.
52 гарнца уксусу отъ 20 к. за гарн.
1 п. 30 ф. меду отъ 8 р. за пудъ.
133 копы яицъ отъ 75 к. за копу.
14 ф. перцу отъ 20 к. за фунтъ.
8 ф. павроваго листа отъ 15 к. за фунтъ.
4 п. сушеныхъ сливъ отъ 2 р. 50 к. за пудъ.
20 гарнцевъ клюквы отъ 40 к. за гарн.
6 ф. ваксы отъ 30 к. за ф.
60 лимоновъ отъ 5 к. за одинъ.
60 копъ яблокъ отъ 30 к. за копу.
576 апельсинъ отъ 6 к. за одинъ.
576 пряниковъ отъ 3 к. за одинъ.
110 корцевъ картофели отъ 1 р. 50 коп. за кор.
14 корцевъ бураковъ отъ 1 р. 80 к. за кор.
14 корцевъ моркови 2 р. 70 к. за кор.
3 1/2 корца луку отъ 4 р. за кор.
3 корца петрушки отъ 1 р. 90 к. за кор.
3 корца хрѣну отъ 1 р. 50 к. за кор.
57 копъ огурцевъ отъ 25 к. за копу.
55 копъ капусты отъ 90 к. за копу.
1680 арш. холста (фабрики Жерандовскаго) отъ 30 к. за арш.
695 арш. каленкору бѣлаго отъ 24 к.
400 арш. бумазей отъ 27 1/2 к. за арш.
500 арш. каленкору бѣлаго отъ 30 к. за арш.
140 арш. чорнаго рипсу отъ 55 к. за аршинъ.
400 арш. тику отъ 28 к. за арш.
700 арш. англійскаго поплину отъ 75 к. за арш.
320 арш. подкладочнаго холста отъ 25 к. за арш.
400 паръ козловыхъ башмаковъ отъ 80 к. за пару.
40 ф. чулочной бумаги отъ 1 р. 35 к. за фунтъ.
67 гребешковъ густыхъ отъ 12 1/2 к. за одинъ.
67 гребешковъ рѣдкихъ отъ 12 1/2 к. за одинъ.
67 зубныхъ щеточекъ отъ 7 1/2 к. за одинъ.
4 ф. провансскаго масла для волосъ отъ 30 к. за фунтъ.
4 ф. бумаги для наметокъ отъ 1 р. 20 к.
3 ф. чорныхъ нитокъ отъ 1 р. 50 к. за фунтъ.
2 ф. бѣлыхъ нитокъ отъ 1 р. 20 коп. за фунтъ.
15 дюжинъ катушекъ машинныхъ чорныхъ нитокъ отъ 1 р. 50 к. дюж.
30 дюжинъ катушекъ машинной бумаги отъ 1 р. 50 к. за дюж.
12 дюжинъ пачекъ машинныхъ иголокъ отъ 80 к. за дюж.
1700 арш. бѣлой широкой тясмы отъ 1 к. за арш.
1700 арш. бѣлой средней тясмы отъ 1 к. за арш.
1200 арш. бѣлой узкой тясмы отъ 1/2 к. за арш.
1300 арш. чорной широкой тясмы отъ 1 1/2 коп.
40 коробочекъ крючковъ къ платьямъ отъ 35 к. за одну.
67 напарстковъ отъ 2 к. за одну.
67 бумажекъ иголокъ отъ 7 1/2 коп. за одну.
95 бумажекъ булавокъ отъ 15 за одну.
160 дюжинъ голандскихъ пуговицъ отъ 3 к. за дюж.
800 шнурковъ къ башмакамъ отъ 1 коп. за одинъ.
2 ф. китеваго уса отъ 1 р. 80 к. за ф.
6 дюжинъ катушекъ красной бумаги отъ 30 к. за дюж.
107 кубическихъ трехъ аршинной мѣры саженей дубовыхъ дровъ 7 р. за саж.
130 гарн. керасину 1-го сорта отъ 1 р. за гар.
6 пуд. 10 ф. сальныхъ свѣчей отъ 7 р. 20 за пуд.
3 п. 10 ф. стеариновыхъ свѣчей отъ 11 р. 50 к. за пуд.
15 п. 12 ф. мыла отъ 5 р. за пуд.
2. п. 15 к. ф. крохмалу отъ 5 р. 50 к. за пуд.
20 ф. синьки отъ 90 к. за ф.
16 пильныхъ щетокъ отъ 20 к. за одну.
33 половыхъ щетокъ отъ 26 к. за одну.
32 пары жесткихъ половыхъ щетокъ 60 к. за пару.
66 ф. сухой краски отъ 40 к. за ф.
20 ф. воску отъ 50 к. за ф.
15 дюжинъ коробочекъ сѣрниковъ отъ 24 к. за дюж.
5 копъ метелъ отъ 1 р. 20 к. за копу.
17 стопъ бѣлой бумаги 1-го сор. 3 р. за стопу.
50 стопъ бумаги 2-го сор. отъ 2 руб. за стопу.
40 копъ гусиныхъ перьевъ отъ 20 коп. за копу.
80 дюжинъ карандашей 2 го сор. отъ 40 к. за дюж.
6 дюжинъ карандашей 1-го сор. 1 р. 20 коп. за дюж.
160 кусковъ резины отъ 2 1/2 к. за кус.
104 бутылки чернилъ отъ 20 к. за бут.
2. ф. губки отъ 4 р. за ф.

16 перочинныхъ ножиковъ отъ 75 коп. за одинъ.

16 ф. сергучу отъ 1 р. 20 к. за ф.

10 пачекъ канвейныхъ иголокъ отъ 30 к. за пачку.

5 ф. бумажныхъ нитокъ для вязанія тамбуромъ отъ 1 р. 65 к. за ф.

Желающій принять на себя означенную поставку обязанъ къ назначенному для торговъ сроку представить или прислать по руки Главной Воспитательницы Холмскаго Женскаго Училища запечатанное сургучемъ объявленіе составленное по причагаемой у сего формѣ и написанное на гербовой тридцати, копѣечнаго достоинства бумагѣ, съ поясненіемъ въ таковомъ цифрами и прописью цѣнъ, по какимъ принимаетъ на себя поставку.

Къ означенному объявленію долженъ быть приложенъ временный залогъ равняющійся одной десятой части смѣтной суммы, т. е. 1,006 р. 98½ к. с. наличными деньгами или установленными для сего кредитными билетами дозволенными по существующимъ узаконеніямъ къ представленію въ залогъ по обязательствамъ съ казною, или же квитанціею о внесеніи этой суммы въ подлежащее казначейство. Подрядъ останется за предложившимъ на торгахъ самую низшую цѣну и за тѣмъ принявшій подрядъ имѣетъ право получить обратно изъ внесеннаго временнаго залога одну десятую часть отъ суммы, какая будетъ имъ уступлена на торгахъ. Залоги же въ прочихъ участвовавшихъ въ торгахъ лицъ, будутъ возвращены имъ немедленно по окончаніи торговъ.

Окончательный срокъ для подачи объявленій назначается до 11 часовъ утра того дня, въ который назначены торги.

Такъ какъ по распечатаніи представленныхъ къ сроку для торговъ объявленій, произведена будетъ между подавшими объявленія соискателями, гласная переторжка отъ самыхъ выгоднѣйшихъ для казны цѣнъ, то подавшій объявленіе долженъ лично, или посредствомъ уполномоченнаго законнымъ порядкомъ повѣреннаго, явиться къ сроку назначенному для торговъ и до производства таковыхъ подписать торговыя условія въ доказательство знанія оныхъ. Тотъ, кто не представитъ къ назначенному сроку запечатаннаго объявленія не будетъ допущенъ къ гласной переторжкѣ.

Объявленія поданныя, или присланныя послѣ истеченія назначеннаго срока, или не по формѣ составленныя, или съ подчистками, писанныя цифрами безъ прописьи, или заключающія въ себѣ предложенія противныя торговымъ условіямъ, наконецъ, представленныя безъ пріощенія къ онымъ доказательства на внесенный временный залогъ какъ незаконныя приниматься не будутъ.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны сверхъ залоговъ предствить удостовѣреніе подлежащихъ властей, что они дѣйствительно занимаются подрядами и что подряды эти выполняются ими съ должною аккуратностію и добросовѣстностію, а также имѣютъ ли они какое либо движимое или недвижимое имущество, не находящееся подъ залогомъ (смотр. при концѣ).

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Хозяйственнаго Комитета Холмскаго Женскаго Училища отъ 4-го Декабря с. г. за N. 715, симъ заявляю, что я нижеподписавшійся желаю принять на себя поставку нужныхъ для того же Училища въ 1869 г. разныхъ матеріаловъ и предметовъ, по слѣдующимъ цѣнамъ:

Одинъ пудъ воловаго мяса р. . . . к. .
(прописью).
и. т. д.).

Соглашаясь во всѣмъ на установленныя по сему предмету условія.

Залогъ въ размѣрѣ 1,006 р. 98½ коп. (прописать словами) (или же квитанцію N. казначейства въ полученію 1,006 руб. 98 ½ к. залоговыхъ денегъ) у сего прилагаю и таковой самъ готовъ получить, если торги за мною не останутся, или же прошу выслать на мой счетъ (указать адресъ, прописавъ ясно и четко). Постоянное мое жительство (написать гдѣ и за симъ пояснить, гдѣ и когда объявленіе составлено, на которомъ четко подписать свое имя, отечество и фамилію.

Г. Холмъ, 4 Декабря 1868 года.
Главная Воспитательница,
М. Номя.

Торговыя условія по сему предмету могутъ быть разсматриваемы въ канцеляріи Холмскаго Женскаго Училища ежедневно, въ служебное время, за исключеніемъ воскресныхъ, табельныхъ и праздничныхъ дней.

N. D. 8402. *Окружное Артилерійское Управленіе.*

При Окружномъ Артилерійскомъ Управленіи Вадшавскаго Округа, будетъ производится 28 Января (9 Февраля) 1869 г. одинъ торгъ безъ переторжки, на продажу въ Брестъ-Литовской Крѣпостной Артилеріи ненужныхъ металловъ и другихъ предметовъ, а именно:

1. Мѣди чистой 390 пуд. 34¼ ф.
2. Мѣди съ припоемъ желѣза 20 пуд. 39 фунт.
3. Стали въ разныхъ частяхъ 274 пуд. 14 фунт.
4. Желѣза лому 1,937 пуд. 35 ф.
5. Кожи отъ штыковыхъ, ноженъ и чехловъ на прицѣлы 66 пуд. 15 ф.
6. Роговъ пороховыхъ 250.
7. Чугуна 9 пуд. 39 ф.

Торгъ назначается изустный, но допускается и присылка запечанныхъ объявленій, которыя должны быть доставлены въ названное Управленіе въ день торга, не позже 11 ч. утра, съ приложеніемъ при этомъ залога равнаго пятой части, или 20% отъ предложенной въ объявленіи за предметы цѣны.

На изустныхъ торгахъ, залогъ долженъ быть представленъ на всѣ вообще продаваемые предметы, всего на сумму 480 р., съ тѣмъ, что лицо, за которымъ останется покупка, обязано дополнить залогъ, такъ, что бы тиковой составлялъ 20% отъ суммы предложенной имъ за предметы на торгахъ.

Залогъ какъ на изустныхъ торгахъ такъ и при запечатанномъ объявленіи долженъ быть представленъ въ наличныхъ деньгахъ или законныхъ процентныхъ бумагахъ,

Продаваемые предмегы, желающіе могутъ видѣть въ Брестъ-Литовской Крѣпостной Артилеріи, а условія продажи ихъ, могутъ читать въ Варшавскомъ Окружномъ Артилерійскомъ Управленіи, ежедневно отъ 9 часовъ утра до 3 часовъ по полудни, кромѣ праздничныхъ дней.

Г. Варшава, 19 Декабря 1868 года.
Правитель дѣлъ, Полковникъ,
Сомовъ.

N. D. 8494. *Магистратъ Города Влодавы.*

Объявляетъ во всеобщее свѣденіе, что въ присутствіи онаго 28 числа мца Января 1869 г. въ 12 часовъ утра, будутъ производиться торги (in minus) посредствомъ опечатанныхъ деклараціи на поставку пейсаховой муки для Влодавскихъ Евреевъ въ количествѣ 1,200 пудовъ, на пейсаховый праздникъ въ 1868 году, въ пользу Влодавской Божничной Кассы, начиная торгъ отъ 2 руб. сер. за каждый пудъ муки съ тѣмъ, что принявшій на себя этотъ подрядъ обязанъ дать въ пользу Влодавской Божничной Кассы 10-тый процентъ отъ назначенной для торговъ суммы, т. е. 240 руб. сер.; желающіе торговаться должны представить къ выше означенному числу запечатанныя деклараціи прилагая къ онымъ квитанцію Городскаго или Окружнаго Казначейства въ представленіи 240 руб. с. залога въ $^1/_{10}$ части назначенной для торговъ суммы, пополняя таковый тотчасъ же послѣ торговъ до размѣра $^1/_5$ части уступленной имъ на сихъ торгахъ суммы, который по исполненію поименованнаго подряда будетъ подрядчику возвращенъ.

Торговыя условія могутъ быть разсмотрѣны въ Управленіи здѣшняго Магистрата, во всѣ присутственные дни.

Г. Влодава, Декабря 21 дня 1868 г.
Бургомистръ, Броневскій.
Секретарь, Ласкій.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Магистрата города Влодавы отъ 21 Декабря с. г. напечатаннаго въ Варшавскомъ Дневникѣ въ № № № ниже подписавшійся прилагая при семъ залогъ въ суммѣ 240 р. с. (или квитанцію въ представленіи залога) желаю принять на себя подрядъ на поставку пейсаховой муки для Евреевъ г. Влодавы на пейсаховой праздникъ въ 1869 году съ тѣмъ, что подрядъ этотъ исполню своевременно за сумму N руб. N коп. (писать прописью и разборчиво) и торговыя условія обязуюсь исполнить, въ случаѣ же неустойки моей при торгахъ залогъ свой получу обратно, (мѣсто жительства въ N, дня N, мца N 1868 г. Подписать имя и фамилію.

N. D. 8347. *Wójt Gminy Czermno w Powiecie Gostyńskim.*

Ogłasza niniejszem, iż w skutek dokonanego zabezpieczenia majątku Ignacego Sztek w wsi Kozikowie gminie Czermno, na dniu 6 (18) Grudnia r. b. przez Wójta gminy Czermno dokonanego, temuż Ignacemu Sztek nie jest wolno, ani łąk ani siana z tychże sprzątniętego sprzedawać, aż do czasu zapaść mającego wyroku w Sądzie gminnym jako w sprawie spadkowej agitującej się, wzywa przeto wszystkich którzyby chcieli z powołanym Ignacym Sztek wchodzić w układy o kupno pomienionych łąk i siana, iżby się wstrzymali aż do zapaść mającego wyroku Sądu Gminnego, w przeciwnym bowiem razie, sami sobie winę przypisać będą musieli, jeżeli z tego tytułu na zawód lub straty narażeni zostaną, a to na mocy art. 24 litery *b*, Nawyższego Ukazu z r. 1864, oraz art. 2 Najwyższego Ukazu z dnia 30 Listopada (12 Grudnia) 1865 r.

Wymyśl Niemiecki, d. 9 (21) Grudnia 1868 r.
F. W. Kawentz.

N. D. *8514*. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Adolfa Schouppe właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1063 położonej, tamże zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego, u Stanisława Rotwanda, Patrona przy Tryb. Cywilnym w Warszawie pod N. 1779 w Warszawie zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 7,600 a mianowicie rs. 1,800 od Anieli hrabianki Grabowskiej panny pełnoletniej w Warszawie pod Nr. 1726 lit. *G*, Szai Weingart w Warszawie pod Nr. 1086 lit. *F*, zamieszkałych, niepodzielnie, zaś reszty rs. 5,800 od samej Anieli hrabianki Grabowskiej z procentem prawnym od dnia 20 Grudnia 1857 r. (1 Stycznia 1868 roku) i kosztów jako od współwłaścicieli nieruchomości Nr. 1147 lit. *E*, *A*, w Warszawie sytuowanej, protokułem Ludwika Wichrowskiego, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 21 Listopada (3 Grudnia) 1863 r. w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie pod Nr. 1147 lit. *E*, *A*, przy ulicy Żelaznej podług taryfy miasta Warszawy, lecz właściwie frontami do trzech ulic a mianowicie ulicy Srebrnej i dwóch innych bez nazwisk do targu Witkowskiego zwanym prowadzących, w Cyrkule policyjnym VIII, Administracyjnym VII i VIII, w jurisdykcji Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie, w gminie tegoż Cyrkułu VIII i Magistratu miasta Warszawy, na gruncie emfiteutycznym do szpitala Sgo Ducha należącym, z którego opłaca się rocznie czynszu rs. 72, położona, prawem własności do egzekwowanych dłużników Anieli hrabianki Grabowskiej i Szai Weingort należąca i w tychże posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości gruntu około łokci kwadr. 78532 i ¾ mieć mogąca.

Na gruncie zajmowanej nieruchomości obecnie żadne nie egzystują zabudowania i takowe stanowi plac a właściwie ogród warzywny i fruktowy, w którym znajduje się drzew owocowych około sztuk 76 i krzaki agrestu, otaczają ją z trzech stron parkany, a mianowicie:

1. Od ulicy Srebrnej parkanem z desek na sztorc stawianych z otworem na bramę długi około łokci 466½, a wysoki około łokci 3.

2. Parkan z desek od innej ulicy w małej części w sztorc stawiany, a większej podłużnie długi około łokci 160, wysoki około łokci 3.

3. Takiż parkan z trzeciej strony również z desek w małej części sztorc, a w większej podłużnie stawiany, długi około łokci 171½, a wysoki około łokci trzy.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Stanisława Rotwanda, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 1779 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III-go, w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce własne.

2. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod 387 urzędującemu, na ręce Józefa Kośmińskiego urzędnika tegoż Magistratu.

Obudwom dnia 25 Listopada (7 Grudnia) 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie dnia 29 Listopada (11 Grudnia) 1868 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 posiedzenia swo odbywającego o godzinie 10 z rana, w Wydziale I-ym, dnia 3 (15) Lutego 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Stanisław Rotwand, Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 11 (23) Grudnia 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa dnia 11 (23) Grudnia 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 8509. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Marjanny Martyny z Czarniawskich Rejndel Józefa Rejndel aptekarza małżonki, czyli obojga małżonków Rejndel, w w mieście Suwałkach, gubernji Suwałkskiej zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Artura Bardzkiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 556 obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 750, z procentem w chwili zapłaty obliczyć się mającym i kosztów od SS-rów Michała Czarniawskiego, jako to: 1. Józefy Ewy z Czarniawskich Rucińskiej, Teofila Rucińskiego obywatela małżonki, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej, w Warszawie pod Nr. 2678 lit. B i C, wraz z mężem zamieszkałej. 2. Jana Władysława Czarniawskiego. 3. Aleksandra Czarniawskiego w Warszawie pod Nr. 600d zamieszkałych, i 4. żądającej Marjanny-Martyny Rejndel współwłaścicieli domu Nr. 600D, w m. Warszawie położonego, protokółem Wincentego Ruszczykowskiego, Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w d. 9 (21) Sierpnia 1868 r. sporządzonym, na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia, zaaresztowaną i zajętą została:

NIERUCHOMOŚĆ,

Nr. 600D. w Warszawie przy ulicy Tłomackie, pod jurisdykcją Sądu Pokoju m. Warszawy Wydziału I. stojąca, w cyrkule policyjnym III administracyjnym III i XI, w gminie Magistratu miasta Warszawy, na gruncie dziedzicznym położona, prawem własności do egzekwowanych dłużników: 1. Józefy Ewy z Czarniawskich Rucińskiej Teofila Rucińskiego jubilera małżonki. 2. Jana Władysława Czarniawskiego. 3. Aleksandra Czarniawskiego i 4. Marjanny Martyny z Czarniawskich Rejndel małżonki należąca, pod administracją Teofila Rucińskiego, którego zamieszkanie wyżej wskazane zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łokci kwadratowych 750 obejmująca.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv murowana o piwnicach, parterze i jednem piętrze, blachą kryta, dwa kominy murowane mająca.

2. Oficyna murowana jednę całość z domem frontowym stanowiąca, o parterze, jednem piętrze i facjatce, blachą kryta i jeden komin murowany mająca.

3. Przybudowanie murowane jednę całość z domem frontowym stanowiące, na kloaki i stajnie przeznaczone, dachówką karpiówką kryte.

4. Śmietnik drewniany prostokątny.

5. Mur łączący z sobą zabuwania pod Nr. 2 i 3 wyrażone.

6. Podwórko w części kamieniem polnym brukowane.

Oprócz SS-ów w nieruchomości tej mieszkających, lokatorów mieszkających jest trzech, którzy opłacają rocznie, mianowicie: Jodko Witold rs. 800, Mierzejewski Konstanty rs. 230 i Horowitz Leopold rs. 600.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Artura Bardzkiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, pod Nr. 556 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunków sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Michałowi Rzeszotarskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału I, w Warszawie pod N-rem 549 urzędującemu, do rąk własnych.

2. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

Obudwom dnia 23 Listopada (5 Grudnia) 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyższej nieruchomości dnia 23 Listopada (5 Grudnia) 1868 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału utejszego na ten cel utrzymywanej wpisane t zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, dnia 11 (23) Marca 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Artur Bardzki, Patron Trybunału tutejszego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 6 (18) Grudnia 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 6 (18) Grudnia 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 8507. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Pawła Ferdynanda dwóch imion Galeotti, urzędnika Ministerstwa dóbr Państwa, w Petersburgu Cesarstwie Rosyjskiem zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Wincentego Grobickiego, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie pod Nr. 2238 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwania dwóch sum rs. 4,000 z procentem od d. 12 (24) Maja 1867 r. i rs. 3,673 kop. 45 z procentem od dnia 20 Września (2 Października) 1867 roku i kosztami od Marji Fryderyki 2-ch imion Jakobsów po Augustynie Galeotti pozo-

stałej wdowy, w osadzie Targówek, Okręgu, Powiecie i Gubernji Warszawskiej, pod Nr. 82A zamieszkałej, protokułem Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w dniu 15 (27) Lipca 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

Nr. 82A w osadzie Targówek, gminie Brudno, Powiecie i Gubernji Warszawskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału IV w Warszawie, w parafji Praga, na gruncie dziedzicznym położona, prawem własności do Marji Fryderyki dwóch imion z Jakobsów po Augustynie Galeotti pozostałej wdowy, tamże pod N-rem 82A w osadzie Targówku, gminie Brudno, Powiecie Warszawskim zamieszkałej, należąca; w tejże posiadaniu zostająca, przybliżonej rozległości około łokci kwadr. 3200, czyli arszynów 2568 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv z cegły palonej na wapno murowana, piętrowa, o siedmiu kominach nad dach blachą żelazną kryty, wyprowadzonych.

Dwa ogródki w podwórzu, sztachetami ogrodzone kwiatowe.

Parkan z drzewa, z takąż bramą od ulicy Strzeleckiej.

2. Studnia z pompą i korbą drewnianą.

3. Stajnia i wozownia z drzewa przy ścianie granicznej murowanej postawione, pod dachem wspólnym z blachy żelaznej.

4. Oficynka masiv murowana parterowa, o jednym kominie murowanym, nad dach blachą kryty wyprowadzonym, z przystawką drewnianą do pół oszkloną.

5. Komórki z drzewa, z wozownią pod wspólnym dachem blachą, pomiędzy zabudowaniami ad 3 i 4 opisanem, ogródek sztachetami z łat ogrodzony, kwiatowy.

6. Kloaka na podmurowaniu ceglanem z drzewa o pięciu sedesach, pod dachem blachą krytym.

7. Domek parterowy w pruski mur, pod dachem deskami krytym, o jednym kominie murowanym, nad dach wyprowadzonym.

8. Komórka z desek, deskami kryta.

9. Śmietnik z drzewa w słupki.

Podwórze niebrukowane, tylko okapy i rynsztoki od ulic kamieniem polowym brukowane.

W nieruchomości tej, oprócz egzekwowanej dłużniczki, mieści się jeszcze pięciu lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, po szczególe w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Wincentego Grobickiego, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie pod N-rem 2238 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Teofilowi Vogt, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału IV-go w Pradze przy Warszawie pod Nr. 381 urzędującemu.

2. Anastazemu Frejzler, Wójtowi gminy Brudno, w Targówku Okręgu Warszawskim urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 5 (17) Września 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, dnia 19 Września (1 Października) 1868 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I-ym w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, dnia 25 Listopada (7 Grudnia) 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Wincenty Grobicki, Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 2 (14) Października 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 2 (14) Października 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu trzech publikacj zbioru objaśnień i warunkow sprzedaży nieruchomości powyższej Nr. 82A. w osadzie Targówek, gminie Brudno Powiecie i Gubernji Warszawskiej położonej, a mianowicie pierwszej publikacji dnia 25 Listopada (7 Grudnia) 1868 r., drugiej dnia 9 (21) Grudnia 1868 r., zaś trzeciej dnia 23 Grudnia 1868 (4 Stycznia 1869 r.), Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem tej ostatniej daty, termin do przygotowawczego przysądzenia tejże nieruchomości oznaczył na dzień 3 (15) Lutego 1869 r. godzinę 10 z rana na audjencji tegoż Trybunału Wydziału I w Warszawie pod Nr 549 odbyć się mającej, w którym to terminie licytacja zaczynać się będzie od dwóch trzecich części szacunku jaki biegli wynajdą, a popierający za tę nieruchomość podaje rs. 1,500.

Warszawa d. 27 Grud. 1868 (8 Stycz. 1869 r.)
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

N. D. 8508. *Pisarz Trybułu Cywilnego w Kaliszu.*

Wiadomo czyni, iż na żądanie Jana Staniewskiego z własnych funduszów się utrzymującego, w m. Wieluniu mieszkającego a zamieszkanie prawne do tego interesu u Franciszka Modrzejewskiego Patrona Trybunału w Kaliszu mieszkającego obrane mającego, od którego tenże Patron stawa i subhastacją dóbr ziemskich Gąsiory z przyległościami w poszukiwaniu sumy rs. 945 z procentem od daty ostatniego kwitu od Józefa i Marceliny z Suchorskich małżonków Wieczorek należnych, popiera. Protokółem Romualda Pinowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu w d. 9 (21) Listop. 1868 r. sporządzonym, zajęto zosały na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia

DOBRA ZIEMSKIE

Gąsiory A. B. C. z przyległością Gorzew B. i dwoma włókami gruntu od Pęgowa dokupionego, razem połączone, z wszelkiemi zabudowaniami dworskiemi, z wyłączeniem zabudowań i gruntów na własność włościan przeszłych, z resztą z wszelkiemi dochodami i użytkami, z rolami, łąkami, pastwiskami, z tem wszystkiem co całośc ich stanowi i w tym ograniczeniu jak się znajdują.

Dobra te graniczą z jednej strony z dobrami Wielunin, z drugiej z dobrami Pęgow, z trzeciej z dobrami Gorzew, a z czwartej z dobrami Stemplew, odległe od m. Uniejowa wiorst 8, Dąbia wiorst 9, Turku wiorst 21, Warty wiorst 35, należą do gminy Zelgoszcz, parafji Wielunin, w Okręgu Wartskim Powiecie Turekskim Guberuji Kaliskiej położone, których właścicielami są Józef i Marcelina z Suchorskich małżonkowie Wieczorck w Gąsiarach zamieszkali i znajdują się w ich naturalnem posiadaniu, dranice niesporne obcą dziedziną nieprzedzielone, mają rozległości po uwłaszczeniu około włók 10, czyli dziesiatyn około 165, grunta należą do kl. II, III i IV.

Na gruncie znajduje się inwentarz którego ilość jak równie wysiewu i inne szczegóły w akcie zajęcia są wynienione.

Podatki dworskie do Kasy Okręgowej w Łęczycy opłacać się winne wynoszą rs. 120 k. 75.

Protokół zajęcia doręczony jest w kopjach Pisarzowi Sądu Pokoju w Warcie Ludwikowi Henrych i Wójtowi gminy Zelgoszcz Dyonizemu Trzebińskiemu w d. 19 Listopada (1 Grudnia) 1868 r. obydwom do rąk własnych, następnie do księgi wieczystej dóbr Gąsiory w kancelarji ziemiańskiej d. 4 (16) Grudnia t. r. wniesiony i wpisany, a do księgi zaaresztowań w biórze Pisarza Trybunału utrzymywanej w d. 16 (28) Grudnia t. r. wpisany i zaregestrowany został.

Sprzedaż dóbr tych odbywać się będzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu w miejscu zwykłych posiedzeń w pałucu sądowym przy ulicy Józefina stojącym.

Pierwsze ogłoszenie warunków licytacji i sprzedaży na audjencji namienionego Trybunału w d. 4 (16) Lutego 1869 r. o godz. 10 z rana nastąpi.

Kalisz d. 17 (29) Grudnia 1868 r.
Asesor Kolegjalny J. Migórski.

N. D. 8513.

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, pod Nr. 1779 zamieszkały, podaje do wiadomości, że w wykonaniu wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie z d. 8 (20) Kwietnia 1866 r.., Sądu Apelacyjnego Królestwa Polskiego z dnia 18 (30) Listopada t. r. i Rządzącego Senatu z dnia 26 Września (7 Października) 1867 roku, na powództwo Anny z Płasków Jana Bakki gospodarza rolnego żony i Józefa Płaski gospodarza rolnego, obydwóch w mieście Mszczonowie zamieszkałych, przeciwko Joachimowi Płaska obywatelowi, w mieście Mszczonowie i Michałowi Płaska, gospodarzowi rolnemu, tamże w mieście Mszczonowie zamieszkałym, zapadłych, dział spadku po niegdy Marjannie z Frączkiewiczów Płaska pozostałego, oraz oszacowanie nieruchomości w mieście Mszczonowie pod Nr. 93, 94, 95 i 133 położonych nakazujących, a także w wykonaniu wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie z d. 6 (18) Czerwca 1868 r. oszacowanie rzeczonych nieruchomości zatwierdzającego, sprzedane będą każda oddzielnie, przez publiczną licytację w drodze działów następujące nieruchomości w m. Mszczonowie położone, a mianowicie:

1. Nieruchomość N. 93 składająca się z domu frontowego murowanego, parterowego, komórki drewnianej i innych zabudowań, mająca ogólnej rozległości gruntu łokci kwadratowych 3933.

2. Nieruchomość N. 94 składająca się z domu frontowego murowanego, takiejże oficyny, komórki drewnianej i innych zabudowań, z gruntem ogólnej rozległości łokci kwadratowych 4560.

3. Nieruchomość N. 95, składająca się z domu frontowego murowanego, parterowego, oficyny murowanej z suterynami, komórek drewnianych i innych zabudowań, mająca ogólnej rozległości gruntu łokci kwadratowych 2334, i wreszcie

4. Nieruchomość Nr. 133, składająca się ze stodoły drewnianej słomą pokrytej, placu pod budowle, oraz gruntu ogólnej rozległości mórg miary nowopolskiej 60.

Sprzedaż odbywać się będzie w Trybunale Cywilnym w Warszawie, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod N-rem 549 przed W. Józefem Sadkowskim Asesorem Trybunału delegowanym, przed którym też termin I-ej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży rzeczonych nieruchomości w dniu 10 (22) Października 1868 r. się odbył, po czem termin do II ej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia na dzień 9 (21) Grudnia 1968 r. godzinę 10 z rana wyznaczony został.

Licytacja w terminie tym rozpocznie się od następujących snm:

1. Nieruchomosei Nr. 93, od sumy rs. 2,789 kop. 89¼.

2. Nieruchomości Nr. 94, od aumy rs. 3,673 kop. 90½.

3. Nieruchomość Nr. 95, od sumy rs. 3,767 kop. 19¼.

4. Nieruchomości Nr. 133, od sumy rs. 3,527 kop. 85, jako szacunków taksą biegłych wykrytych.

Bliższe objaśnienia i warunki sprzedaży przejrzane być mogą w kancelarji Podpisarza Trzbunału Cywilnego w Warszawre Wydziału III pod Nr. 549 istniejącej, oraz u podpisanego sprzedaż tę popierającego Patrona, w miejscu jak na początku zamieszkałego.

Warszawa d. 11 (23) Października 1868 r.
Stanisław Rotwand.

Po odbyciu w terminie powyżej oznaczonym przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Nr. 93, 94, 95 i 133 w mieście Mszczonowie położonych, termin do ostatecznego przysądzenia takowych nieruchomości oznaczony został na d. 9 (21) Stycznia 1869 r. godzinę 2 po południu, który się odbędzie w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w wydziale III przed W. Sadkowskim Asesorem delegowanym.

Warszawa d. 12 (24 Grudnia 1868 r.
Stanisław Rotwand, Patron.

ZAPOZWY EDYKTALNE.

N. D. 8391. Cesarsko-Królewski Sąd Krajowy w Krakowie, podaje do wiadomości, iż na prośbę Florentyty-Franciszki Snochowskiej z dnia 7 Listopada 1868 r. L. 19227 postępowanie względem uznania jej męża Leona Andrzeja 2-ch imion Snochowskiego za zmarłego, celem zawarcia powtórnego związku małżeńskiego, dozwolono, w skutek czego, Leonowi-Andrzejowi 2-ch imion Snochowskiemu z życia i miejsca pobytu niewiadomemu, któren jako stolarz opuściwszy Kraków i wstąpiwszy w szeregi powstańców około 18 Marca 1863 r. podczas powstania w Królestwie Polskiem na polach bitwy pod Grochowiskami Powiecie Miechowskim od strzału śmiertelnie ugodzony miał poledz. Kuratorem pana D. Żyblikiewicza, zaś Obrońcą związku małżeńskiego p. Dra Kańskiego ustanowiono; wzywa się przeto Leona Andrzeja 2-ch imion Snochowskiego i wszystkich, którzyby o życiu lub okolicznościach jego śmierci wiadomość mieli, by o tem tutejszemu Cesarskiemu Sądowi Krajowemu lub ustanowionemu Kuratorowi w przeciągu roku od ogłoszenja tego edyktu donieśli, w razie przeciwnym, Sąd do uznania Leona Andrzeja 2-ch imion Snochowskiego za zmarłego przystąpi.

Kraków d 23 Listopada 1868 r.

N. D. 8435. Starszy Pisarz IX Departamentu Rządzącego Senatu.

Zawiadamia Władysława Chałubińskiego b. ucznia fakultetu medycznego w Uniwersytecie Jagielońskim w Krakowie, oraz Edwarda Chałubińskiego b. ucznia Uniwersytetu Dorpatskiego, obecnie z pobytu i zamieszkania niewiadomych, iż ze strony Majera Politór jako nabywcy praw Juljana Goldsztein, tudzież ze strony sukcesorów Ferdynanda Sadkowskiego, przy załączeniu kopji decyzji IX. Departamentu Rządzącego Senatu z dnia 6 (18) Stycznia 1868 r. wrócenie się do procesu śmiercią Mecenasa Józefa Pawłowskiego przerwanego, wyrzekającej, zapozwy po tychże Władysława i Edwarda Chałubińskich wydane, w Kancelarji Naczelnego Prokuratora w dniu 2 (14) Grudnia r. b. złożonemi zostały.

Warszawa d. 9 (21) Grudnia 1868 r.
Ksawery Krysiński.

N. D. *7108. Судъ Исправительной Полиціи I Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Вызываетъ симъ Еву Кржижевскую, лѣтъ 34, католичевскаго вѣроисповѣданія, служанку, послѣднее время въ Варшавѣ подъ № 1531 проживающую, дабы для выслушанія рѣшенія, сдѣжняго Суда отъ 13 (25) Іюня с. г. по собственному ей дѣлу, явилась въ продолженіи 30 дней, въ противномъ же случаѣ, по закону будетъ поступлено.

Варшава 26 Октября (7 Ноября) 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Жизневскій.

* * *

Wzywa niniejszym Ewę Krzyżewską lat 34, katoliczkę służącą, ostatnio w Warszawie pod Nr. 1531 zamieszkałą, ażeby celem wysłuchania wyroku Sądu tutejszego z dnia 13 (25) Czerwca r b. w własnej jej sprawie wydanego, stawiła się najdalej w dniach 30, w przeciwnym bowiem razie wedle prawa postąpionem będzie.

Warszawa d. 26 Paźdz. (7 Listop.) 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Życzniewski.

N. D. 7185. *Мировой Судъ I. Варшавы Отдѣленія II.*

Симъ объявляетъ, что 19 (31) Августа с. г. отобрано посредствомъ Полиціи отъ подозрительнаго лица мужеское лѣтнее пальто, тѣмно-сѣраго цвѣта, изукрашеннаго въ пункты, которое находится въ сохраненіи здѣшняго Суда. Потому приглашаетъ владѣльца онаго, дабы въ теченіи 30 дней явился въ здѣшній Судъ съ доказательствами, ибо въ противномъ случаѣ поступлено будетъ по закону.

Варшава, 29 Октяб. (10 Нояб.) 1868 г.
Подсудокъ, Ресторфъ.

* * *

W dniu 19 (31) Sierpnia r. b. za pośrednictwem Policji odebrano od podejrzanej osoby, palto letnie męzkie brązowego koloru w kropki, które w depozycie Sądu tutejszego się znajduje. Wzywa przeto właściciela takowego, aby w przeciągu dni 30 zgłosił się do Sądu tutejszego z dowodami własności, gdyż w przeciwnym razie postąpionem będzie według prawa.

Warszawa d. 29 Paźdz. (10 Listop.) 1868 r.
Podsędeó, Resztorf.

N. D. *7197. Судъ Исправительной Полиціи въ Бѣлѣ.*

Сентября 3 (15) дня с. г. на территоріи гмины Бытынь, Влодавскаго уѣзда, замѣчено выброшенное рѣкою Бугомъ, тѣло неизвѣстнаго мущины, лѣтъ около 35, средняго тѣлосложенія, хорошаго роста, чертъ лица котораго для гнилости нельзя было разознать, одѣтаго въ сермягу суконную бѣлую, ременный поясъ съ мѣдною застежкою, штаны изъ толстой холстины въ полоски голубаго цвѣта и бѣлую изъ изгребеннаго полотна рубашку, съ бѣлымъ полотненнымъ мѣшкомъ на шеѣ, въ которомъ было нѣсколько рыбокъ, по этому признаетъ лица, которымъ извѣстны: имя и фамилія помянутаго или причина смерти его, дабы съ объясненіями въ здѣшній Судъ поспѣшили.

Г. Бѣла, Октяб. 29 (Нояб. 10) 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Валентинскій.

* * *

Dnia 3 (15) Września r. b. na terrytorjum gminy Bytyń w Powiecie Włodawskim, dostrzeżono wyrzucone przez rzekę Bug zwłoki nieznanego mężczyzny, lat około 35 mieć mogącego, wzrostu dobrego, budowy ciała średniej, którego rysów twarzy z powodu zgniliznу rozpoznać nie było można, ubranego w sukmanę z białego sukna, pas rzemienny z mosiężną klamrą, spodnie drelichowe w niebieskie paski i białą płócienną zgrzebną koszulę, z torbą białą płócienną na szyi, w której kilka rybek znajdowało się, wzywa przeto osoby, któreby o nazwisku lub też o przyczynie śmierci wzmiankowanego człowieka wiadomość posiadały, aby takowych Sądowi tutejszemu udzieliły.

Biela d. 29 Paźdz. (10 Listopada) 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Waleszyński.

N. D. 7196. *Петроковскій Судъ Исправительной Полиціи.*

Объявляетъ симъ во всеобщее свѣдѣніе, что Якобъ Мошковичъ и Маркусъ Марковичъ Фельдшеры, первый изъ гор. Велюня, другій изъ г. Верушова (Велюнскаго Уѣзда) за врачеваніе безъ надлежащаго дозволенія, приговоромъ сего Суда отъ 28 Октября (9 Ноября) 1867 г., приведеннымъ уже въ законную силу, согласно 576 ст. Уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ съ 1847 г. подвергнуты аресту на три недѣли каждый и 2-лѣтнему полицейскому надзору.

Г. Петроковъ, 23 Окт. (4 Нояб.) 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Колежскій Асесоръ, Хмелѣвскій.

* * *

Podaje do publicznej wiadomości, że Jakób Moskowicz i Markus Markowicz felczerzy, pierwszy z miasta Wielunia, a drugi z miasta Wieruszowa Powiatu Wieluńskiego, za niedozwolone i błędne leczenie, wyrokiem Sądu tutejszego z dnia 28 Października (9 Listopada) 1867 r. już uprawomocnionym, z art. 576 K. K. G. i P. skazani zostali na karę aresztu, każdy z nich po tygodni trzy z oddaniem pod dozór policyjny po lat dwa.

Petroków d. 23 Paźdz. (4 Listopada) 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Chmieliński.

N. D 7479. *Судъ Простой Полиціи въ Желеховѣ.*

Вызываетъ Эдуарда Юзиковскаго жителя деревни Дембе Вильке, Минскаго уѣзда, дабы въ теченіи 30 дней явился въ

сей Судъ для выслушанія рѣшенія по собственному его дѣлу, или увѣдомилъ о своемъ нынѣшнемъ мѣстопребываніи, ибо въ противномъ случаѣ, будетъ поступлено съ нимъ по закону.

Желехонъ, дня 4 (16) Ноября 1868 г.
Подсудокъ. Ясиржембскій.

* * *

Wzywa Edwarda Józikowskiego z wsi i Gminy Dembe Wielkie Powiatu Mińskiego, aby w ciągu dni 30 w Sądzie tutejszym stawił się dla wysłuchania wyroku w sprawie jego własnej lub doniósł o miejscu teraźniejszego swego zamieszkania, a to pod skutkami prawa.

Żelechów d. 4 (16) Listopada 1868 r.
Podsędek Jastrzębski.

N. D. *7115. Судъ Исправительной Полиціи въ Ломжи.*

Вызываетъ Гершка Веллингштейнъ, еврея, имѣющаго отъ роду 22 лѣтъ, прежде въ г. Райгродѣ проживающаго, нынѣ же по мѣсто пребыванію своему неизвестнаго, чтобы въ продолженіи 30 дней явился въ напъ Судъ для выслушанія приговора противу нему послѣдовавшаго, ибо за неявкой къ означенному сроку, розыскъ за немъ послѣдуетъ.

Ломжа 25 Октября (6 Ноября) 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Мильберг.

* * *

Zapozywa Herszka Wellingsztejna, lat 22, wyznania Mojżeszowego, poprzednio przy rodzicach w Rajgrodzie zamieszkałego, a obecnie z pobytu niewiadomego, aby się w dniach 30 stawił w tutejszym Sądzie, dla wysłuchania wyroku w sprawie p-ko siebie zapadłego, ostrzegając, że w razie przeciwnym listami gończemi ściągany będzie.

Łomża d. 25 Paźdz. (6 List.) 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Milberg.

N. D. *7114. Судъ Исправительной Полиціи въ Ломжи.*

Вызываетъ Берка Колińскаго, жителя г. Кольна, нынѣ же по мѣсто пребыванію неизвестнаго, дабы въ продолженіи 30 дней явился въ здѣшній Судъ, для показанія по собственному дѣлу, предостерегая, ибо въ противномъ случаѣ, розыски за нимъ выданы будутъ.

Ломжа 25 Октября (6 Ноября) 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Мильбергъ.

* * *

Zapozywa Berka Kolińskiego, ostatecznie w m. Kolnie zamieszkałego, a obecnie z pobytu niewiadomego, aby najdalej w dniach 30 od daty wydania niniejszego zapozwu stawił się w tutejszym Sądzie, dla złożenia tłomaczenia w sprawie własnej, gdyż wrazie upływu terminu tego bezskutecznie listami gończemi ściągany będzie.

Łomża d. 25 Paźdz. (6 List.) 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Milberg.

N. D. *7040. Судъ Простой Полиціи въ Лодзи.*

Вызываетъ симъ Маріанну Соболевскую, въ послѣднее время въ городѣ Згержѣ Лодзинскаго Уѣзда проживающую, а нынѣ отлучившуюся изъ мѣста своего жительства, дабы въ теченіи 30 дней донесла о своемъ мѣстопребываніи, или лично явилась въ вдѣшній Судъ для объясненія по собственному ея дѣлу, въ противномъ же случаѣ, поступлено съ нею будетъ по закону.

г. Лодзь Октября 23 (Ноября 4) 1868 г.
Подсудокъ, Зелинскій.

* * *

Zapozywa Marjannę Sobolewską, ostatnio w m. Zgierzu p-cie Łęczińskim przebywającą, obecnie z pobytu niewiadomą, aby w ciągu dni 30 doniosła o miejscu swego pobytu lub też osobiście do Sądu tutejszego zgłosiła się, celem złożenia tłomaczenia w sprawie jej własnej, a to pod skutkami z prawa wypływającemi.

Łodź, d. 23 Paździer. (4 Listopada) 1868 r.
Podsędek, Zieliński.

LISTY GONCZE.

N. D. 7183. *Судъ Исправительной Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Вызываетъ онымъ всѣ начальствующіе, такъ гражданскія какъ и военныя власти, обратить строжайшее вниманіе на Антона Быстржинскаго, лѣтъ 51, Римско-Католическаго вѣроисповѣданія, женатаго и семейнаго б. Вургомистра г. Клечева послѣднее время въ г. Калишѣ проживающаго, нынѣ съ мѣста жительства неизвѣстнаго, въ случаѣ открытія этой личности объ арестованіе онаго и доставленіе подъ стражею въ здѣшній Судъ или же ближайшее управленіе.

Варшава, 26 Октяб. (7 Нояб.) 1868 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Жизневскій.

* * *

Wzywa niniejszym wszelkie władze nad porządkiem w kraju czuwające, o zwrócenie baczniej uwagi nad Antonim Bystrzyńskim lat 51, katolikiem, żonatym, dzietnym, b. burmistrzem miasta Kleczewa a ostatnio w Kaliszu zamieszkałym, obecnie z pobytu niewiadomym a wrazie ujęcia o przyaresztowanie go i dostawienie pod strażą do Sądu tutejszego lub najbliższej władzy policyjnej.

Warszawa d. 26 Paźdz. (7 Listop.) 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Żyzniewski.

N. D. *7546. Судъ Исправительной Полиціи въ Сѣдлцахъ.*

Разыскиваетъ Еврея Веленкаго, именующегося Финламъ, выѣхавшаго за паспортомъ выданнымъ ему Начальникамъ Козеницкаго Уѣзда 24 Іюля (6 Августа) с. г. за № 42865, съ тѣмъ, въ случаѣ поимки, онъ былъ доставленъ въ сказанный Судъ подъ строгимъ карауломъ.

Примѣты Валецкаго Фишля: ростъ рослый, борода черная, ему лѣтъ 30 слишкомъ.

Сѣдлецъ дня 6 (18) Ноября) 1868 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Александровичъ.

* * *

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jako i wojskowe nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, iżby na Wołeckiego żyda mieniącego się Fiszlem z miasta Kozienic, który za pasportem Naczelnika Powiatu Kozienickiego daty 24 Lipca (6 Sieronia) r. b. Nr. 42865 wyjechał w kraj Królestwa i ukrywa się przed wymiarem sprawiedliwości, baczną zwracały uwagę i wrazie ujęcia go dostawiły do Sądu tutejszego.

Rysopis Fiszla Wołeckiego: wzrost rosły broda czarna, lat przeszło 30.

Siedlec d. 6 (18) Listopada 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Aleksandrowicz.

N. D. *7641. Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Честь имѣетъ предложить такъ военнымъ какъ и гражданскимъ начальствамъ, обратить бдительное вниманіе на жителя города Прены Маріямпольскаго Уѣзда Сувалкской Губерніи, Лейбу Даукшанскаго, укрывающагося отъ наказанія, и въ случаѣ задержанія, доставить его за сильнымъ карауломъ въ сдѣшній Судъ, для законнаго поступленія.

Примѣты Даукшанскаго: лѣтъ отъ роду 18, роста малаго, волосы и глаза черные, носъ и ротъ умеренные, лице и борода круглое, особыхъ примѣтъ не имѣетъ.

Кальварія Ноября 8 (20) дня 1868 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Колежскій Асессоръ, де Іоне.

* * *

Wzywa wszelkie władze tak Cywilne jako i wojskowe nad porządkiem kraju czuwające, aby na Lejbe Daukszańskiego mieszkańca miasta Pren Powiatu Marjampolskiego Guberji Suwałkskiej ukrywającego się przed wymiarem sprawiedliwości ścisłą swą baczność zwrócić raczyły i w razie ujęcia pod strażą do Sądu tutejszego odstawić zechciały, którego rysopis jest następujący:

Lat wieku 18, wzrostu małego, włosów i oczu czarnych, nosa i ust miernych, twarz i brody okrągłej, znaków szczególnych żadnych.

Kalwarja d. 8 (20) Listopada 1868 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegialny, de Johne.

N. D. *7640. Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Объявляетъ, что 9 (21) Іюля с. г. на полѣ деревни Тумпы, гмины Лесництво, Владиславовскаго Уѣзда, найдено мертвое тѣло ребенка, неизвѣстнаго происхожденія, потому предлагаетъ всѣмъ лицамъ которымъ извѣстно, чье ето дитья и здѣшній Судъ увѣдомилъ.

Кальварія, Ноября 11 (23) дня 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Колежскій Асессоръ, де Іоне.

* * *

Wzywa wszelkie osoby, posiadające wiadomość, o znalezieniu w dniu 9 (21) Lipca r. b. na polach wsi Tumpy gminy Leśnictwo P-tu Władysławowskiego nieżyjącego dziecięcia zwłokach niewiadomego pochodzenia, aby donieść zechciały Sądowi tutejszemu, do kogo one należą.

Kalwarja d. 11 (23) Listopada 1868 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegialny, de Johne.

N. D. 7603. *Судъ Простой Полиціи въ Лодзи.*

Честь имѣетъ просить всѣ военныя и гражданскіе власти наблюдающіе надъ порядкомъ и спокойствіемъ въ краѣ, дабы за Осипомъ Гураздю, онъ же Козловскій, постояннымъ жителемъ г. Шадка въ воровствѣ обвиняемымъ и уѣзжавшимъ изъ здѣшняго ареста слѣдили, въ случаѣ поимки арестовали и въ Судъ или другой ближайшій за карауломъ отправили.

Примѣты бѣглеца слѣдующіе: Лѣтъ 29, ростъ и тучность средніе, лице и борода продолговатое, волосы свѣтло-русые, глаза голубые, носъ и ротъ умѣренные, особыхъ примѣтъ неимѣетъ.

въ Лодзи, 11 (23) Ноября 1868 г.
Подсудокъ, Зелинскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jak i wojskowe, nad bezpieczeństwem w kraju czuwająca, aby bacznie śledziły Józefa Gurazda, vel Kozłowskiego, stale zamieszkałego w m. Szadku, o kradzież obwinionego i zbiegłego z tutejszego aresztu, w razie zaś ujęcia do Sądu wzywającego, lub najbliższego dostawić pod strażą zechciały.

Rysopis: lat 29, wzrost i tusza średnie, twarz i broda świągłe, włosy blond, oczy niebieskie, nos i usta mierne, znaków szczególnych niema.

Łódź d. 11 (23) Listopada 1868 r.
Podsędek, Zieliński.

N. D. *7113. Судъ Исправительной Полиціи въ Ломжи.*

Благоволятъ всѣ военныя и гражданскія власти, наблюдающіе за порядкомъ и спокойствемъ, тщательно розыскивать Игнатія Зѣлинскаго, экономa, имѣющаго отъ роду 48 лѣтъ, римско католическаго вѣроисповѣданія, роста средняго, волосовъ русыхъ, голубыхъ глазовъ, обыкновеннаго носа и губы, круглаго подбородка, продолговатаго лица, примѣтовъ особыхъ неимѣющаго, жителя деревни Гржималы, Замбровской гмины Ломжинскаго Уѣзда и Губерніи, который отлучился въ Щучинскій Уѣзд за паспортомъ отъ 5 (17) Апрѣля 1868 г. за № 99, и пробывалъ въ фольваркѣ Солистовка, а послѣдній разъ въ деревни Барше, а въ случаѣ поимки онаго, немедленно представили здѣшнему Суду.

Ломжа, 24 Октября (5 Ноября) 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Мильбергъ.

* * *

Wzywa wszelkie władze nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby Ignacego Zielińskiego Ekonoma, lat 48 mającego, wyznania rzymsko-katolickiego, wzrostu średniego, włosów blond, oczu niebieskich, nosa i ust zwyczajnych, podbródka okrągłego, twarzy ściągłej, znaków żadnych, mieszkańca wsi Grzymały, gminy Zambrów, powiatu i guberni Łomżyńskiej, który wydalił się za paszportem d. 5 (17) Kwietnia r. b. N. 99 w powiat Szczuczyński, przebywał w folwarku Solistowie, a następnie we wsi Baraszce ściśle śledziły i wrazie ujęcia bezzwłocznie Sądowi tutejszemu dostawić zechciały.

Łomża d. 24 Paźdz. (5 List.) 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Milberg.

N. D. *7489. Судъ Исправительной Полиціи въ Яновѣ.*

Благоволятъ всѣ власти и должностныя лица за порядкомъ и публичною безопастностію наблюдающія, обратить строгое вниманіе на Луку Садло, около 16 лѣтъ имѣющаго, римско-католическаго вѣроисповѣданія, холостаго жителя дер. Сопота, Щебржешинскаго округа, изъ службы содержавшагося и въ случаѣ поимки его выслать приемотромъ въ здѣшній или въ ближайшій Судъ.

Примѣты его слѣдующіе: ростъ малый, волосы русые, глаза сѣрые, лице круглое носъ и ротъ умѣренные.

Г. Яновъ, 4 (16) Ноября 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Махниковскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze i osoby nad porządkiem i publicznem bezpieczeństwem czuwające, zwrócić szczególną uwagę na Łukasza Sadło, lat około 16 wieku mieć mogącego, katolika, bezżennego, mieszkańca wsi Sopota O-gu Szczebrzeszyńskiego, ze służby utrzymującego się i wrazie ujęcia dostawić go do Sądu tutejszego, lub najbliższego.

Rysopis jego następujący: wzrost mały, włosy blond, oczy szare, twarz okrągła, nos i usta umiarkowane.

Janów d. 4 (16) Listopada 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Machnikowski.

N. D. *7112. Судъ Исправительной Полиціи въ Ломжѣ.*

Честь имѣетъ просить военные и гражданскія власти, наблюдающія за порядкомъ и спокойствіемъ края, чтобы на Мовшу Рачковскаго, въ городѣ Сувалкахъ проживающаго, нынѣ же съ Щучинскаго ареста бѣжавшаго, о воровство обвиненнаго, разыскивали, а въ случаѣ задержанія онаго, въ здѣшній Судъ или другій ближайшій мѣсто пребыванія, благоволили доставить.

Примѣты его: Имѣетъ отъ роду лѣтъ 27, возроста средняго, волосы темные, глаза сѣрыя, лица круглаго особыхъ примѣтовъ неимѣетъ.

Ломжа 9 (21) Октября 1868 года
Предсѣдательствующій Судья,
Смяровскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jako i wojskowe nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające aby na Mowsze Raczkowskiego w m. Suwałkach mieszkającego, o kradzież obwinionego, a z aresztu detencyjnego w mb. Szczuczynie zbiegłego, baczną uwagę zwracały, a wrazie ujęcia go Sądowi tutejszemu lub najbliższemu dostawić zechciały.

Rysopis jego jest następujący: ma lat 27, wzrostu średniego, włosów ciemnych, oczu szarych, twarzy okrągłej, znaków szczególnych nie ma.

Łomża, d. 9 (21) Października 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Smiarowski.

N. D. *7569. Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Честь имѣетъ просить военные и гражданскія власти, отлучившагося изъ мѣста жительства, Осипа Бартникайтиса слѣдить, и въ случаѣ розысканія, препровадить его въ здѣшній или ближайшій Судъ, примѣты: отъ роду 34 лѣтъ, лице продолговатое, волосы темнорусые, глаза пивные, носъ дежный, ротъ умѣренный, подбородокъ круглый, особые примѣты храемой на правую ногу и подъ мышкой лѣвой руки носитъ костыръ.

Кальварія 24 Октября (10 Ноября) 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Колежскій Асессоръ, де Іоне.

* * *

Wzywa wszelkie władze wojenne i cywilno policyjne nad porządkiem w kraju czuwające, aby zbiegłego Józefa Bartynikajtisa najściślej śledziły, i wrazie ujęcia przesłały tutejszemu lub najbliższemu Sądowi. Rysopis, lat 34, twarz pociągła, włosy ciemno blond, oczy piwne nos pociągły, podbródek okrągły, znaki szczególne, kulawy na prawą nogę i z lewej strony chodzi na kuli.

Kalwarja, d. 24 Paźdz. (10) Listopada 1868 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny, de Iohne.

N. D. *7571. Судъ Исправительной Полиціи въ Калишѣ.*

Предлагаетъ всѣмъ властямъ гражданскимъ и военнымъ которые за порядкомъ въ Царствѣ, наблюдаютъ, чтобъ Теофила Дзвонникѣвича, убѣжавшаго изъ Сѣрадзкой тюрьмы тщательно слѣдили и въ случаѣ поимки его немедленно въ Сѣрадзкою тюрьму доставить благоволили: особыя примѣты: Лѣтъ 34, роста хорошаго, волосы темно-блондъ, глаза пивные, носъ длинный, лице продолговатые, особые примѣты имѣетъ правую ногу меншую.

Тынѣцъ, 11 (23) Октября 1868 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Бромирскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jako i wojskowe, nad bezpieczeństwem i spokojnością w kraju czuwające, aby na Teofila Dzwoniarkiewicza zbiegłego z więzienia w Sieradzu, baczne oko zwracały, a wrazie ujęcia do więzienia Sieradzkiego odstawiły. Rysopis następujący: ma lat 34, wzrost dobry, włosy ciemno blond, oczy piwne, nos długi, twarz ściągła, ma żyły u prawej nogi skurczone.

Tyniec d. 11 (23 Listopada 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Bromirski.

N. D. 7195. *Петроковскій Судъ Исправительной Полиціи.*

Благоволятъ всѣ военныя и гражданскія власти обращать тщательное вниманіе на Казиміра Дембскаго, вѣкогда жителя г. Козегловы, спустя, годъ тому назадъ служавшаго смаровозомъ при Варшавско-Вѣнской желѣзной дорогѣ, въ послѣднее же время занимавшагося мелочною торговлю въ г. Варшавѣ а нынѣ неизвѣстно куда отлучившагося, обвиняемаго въ кражѣ. Въ случаѣ задержанія препроводить его Дембскаго въ здѣшній или ближайшій Судъ подъ стражею на зависящее распоряженіе. Примѣты Дембскаго: Лѣтъ 41, ростъ средній, волосы свѣтло-русые, лице круглое, глаза сивые: носъ и ротъ умѣренные, особыхъ примѣтовъ неимѣетъ.

Г. Петроковъ, 25 Октяб. (6 Нояб.) 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Колежскій Асессоръ, Хмеленскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze nad porządkiem i bezpieczeństwem czuwające, aby bacznie śledziły Kazimierza Dębskiego, niegdy mieszkańca miasta Koziegłowy, przed rokiem smarownika przy kolei Warszawsko-Wiedeńskiej, następnie prowadzącego drobny handel w Warszawie, a obecnie z pobytu niewiadomego, obwinionego o kradzież.

W razie zaś ujęcia, jako ukrywającego się przed wymiarem sprawiedliwości do Sądu wzywającego lub najbliższego dostawić pod strażą zechciały, celem postąpienia z nim podług prawa. Rysopis Dębskiego: lat 41, wzrost średni, włosy jasno-blond, twarz okrągła, oczy siwe, nos i usta mierne, znaków szczególnych żadnych.

Petrokow d 25 Paźdz (6 Listopada) 1868 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny, Chmieliński.

Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego. — Za pozwoleniem Cenzury.